

HET EERSTE BOEK DER KONINGEN.

1

Salomo tot koning gezalfd.

- 1 De koning David nu was oud,
wel bedaagd;
en zij dekten hem met kleederen,
doch hij kreeg geen warmte.
- 2 Toen zeiden zijne knechten tot hem:
"Laat ze mijnen heere den koning eene jonge dochter, eene maagd zoeken,
die voor het aangezicht des konings sta
en hem koestere,
en zij slape in uwen schoot,
dat mijn heer de koning warm worde."
- 3 Zoo zochten zij eene schoone jonge dochter
in alle landpalen Israëls,
en vonden Abisag, eene Sunamietische,
en brachten haar tot den koning.
- 4 En de jonge dochter was bovenmate schoon,
en koesterde den koning
en diende hem;
doch de koning bekende ze niet.
- 5 Adonia nu, de zoon Haggiths, verhief zich,
zeggende:
"Ik zal koning zijn";
en hij bereidde zich wagenen en ruiteren
en **vijftig** mannen loopende voor zijn aangezicht.
- 6 En zijn vader had hem niet bedroefd van zijne dagen,
zeggende:
"Waarom hebt gij alzóó gedaan?"
En ook was hij zeer schoon van gedaante,
en *Haggith* had hem gebaard na Absalom.
- 7 En zijne raadslagen waren met Joab, den zoon van Zeruja,
en met Abjathar den Priester;
die hielpen, volgende Adonia.
- 8 Maar Zadok de Priester,
en Benaja, de zoon van Jojada,
en Nathan, de Profeet,
en Simeï,
en Reï,
en de helden, die David had,
waren met Adonia niet.
- 9 En Adonia slachtte
schapen
en runderen
en gemest vee bij den steen Zohéleth,
die bij de fontein Rogel is,
en noodde alle zijn broeders, de zonen des konings,
en alle mannen van Juda, des konings knechten:
- 10 maar Nathan den Profeet,
en Banaja,
en de helden,
en Salomo, zijn broeder,

noodde hij niet.

11 Toen sprak Nathan tot Bathséba, de moeder van Salomo, zeggende:
 "Hebt gij niet gehoord,
 dat Adonia, de zoon Haggiths, koning is,
 en onze heer David weet dat niet?"

12 Nu dan, kom,
 laat mij u toch eenen raad geven,
 dat gij uwe ziel en uws zoons Salomo's ziel redt.

13 Ga henen
 en treedt in tot den koning David,
 en zeg tot hem:
 'Hebt gij niet, mijn heer koning, uwe dienstmaagd gezworen,
 zeggende:
 "Voorzeker, uw zoon Salomo zal na mij koning zijn,
 en hij zal op mijnen troon zitten"?'
 Waarom dan is Adonia koning?'

14 Zie,
 als gij daar nog met den koning spreken zult,
 zoo zal ik na u inkomen,
 en zal uwe woorden vervullen."

15 En Bathséba ging in tot den koning in den binnenkamer;
 doch de koning was zeer oud,
 en Abisag de Sunamietische diende den koning.

16 En Bathséba neigde het hoofd
 en boog zich neder voor den koning,
 en de koning zeide:
 "Wat is u?"

17 En zij zeide tot hem:
 "Mijn heer,
 gij hebt uwe dienstmaagd bij den HEERE uwen God gezworen:
 'Voorzeker,
 Salomo uwen zoon zal na mij koning zijn,
 en hij zal op mijnen troon zitten.'

18 En nu zie,
 Adonia is koning;
 en nu, mijn heer koning, gij weet het niet.

19 En hij heeft ossen
 en gemest vee,
 en schapen in menigte geslacht,
 en genood alle de zonen des konings,
 en Abjathar den Priester,
 en Joab den krijgsoverste,
 maar uwen knecht Salomo heeft hij niet genood.

20 Maar gij, mijn heer koning,
 de oogen des ganschen Israëls zijn op u,
 dat gij hen zoudt te kennen geven
 wie op den troon mijns heeren des konings na hem zitten zal;
 anders zal het geschieden,
 als mijn heer de koning met zijne vaderen zal ontslapen zijn,
 dat ik en mijn zoon Salomo *als* zondaars zullen zijn."

22 En zie,
 zij sprak nog met den koning,
 als de Profeet Nathan inkwam;

23 en zij gaven den koning te kennen,
 zeggende:
 "Zie,
 de Profeet Nathan is daar";

en hij kwam voor het aangezicht des konings,
en boog zich voor den koning op zijn aangezicht ter aarde;
24 en Nathan zeide:
"Mijn heer de koning,
hebt gij gezegd:
'Adonia zal na mij koning zijn,
en hij zal op mijnen troon zitten'?"
25 Want hij is heden afgegaan,
en heeft geslacht ossen
en gemest vee
en schapen in menigte,
en heeft genood alle de zonen des konings,
en de oversten des heirs,
en Abjathar, den Priester;
en zie,
zij eten en drinken voor zijn aangezicht,
en zeggen:
'De koning Adonia leve.'
26 Maar mij, die uw knecht ben,
en Zadok den Priester,
en Benaja, den zoon van Jojada,
en Salomo uwen knecht,
heeft hij niet genood.
27 Is deze zaak van mijnen heer de koning geschied,
en hebt gij uwen knecht niet bekend gemaakt
wie op den troon mijns heeren des konings na hem zitten zoude?"
28 En de koning David antwoordde
en zeide:
"Roept mij Bathséba";
en zij kwam voor het aangezicht des konings.
29 Toen zwoer de koning
en zeide:
"*Zoo waarachtig* als de HEERE leeft,
die mijne ziel uit allen nood verlost heeft,
30 voorzeker,
gelijk als ik u gezworen heb bij den HEERE den God Israëls,
zeggende:
'Vorzeker zal uw zoon Salomo na mij koning zijn
en zal op mijnen troon in mijne plaats zitten',
— voorzeker, alzóó zal ik te dezen zelfden dage doen."
31 Toen neigde zich Bathséba met het aangezicht ter aarde
en boog zich neder voor den koning,
en zeide:
"Mijn heer de koning David leve in eeuwigheid."
32 En de koning David zeide:
"Roept mij Zadok den Priester,
en Nathan den Profeet,
en Benaja, den zoon van Jojada."
En zij kwamen voor het aangezicht des konings.
33 En de koning zeide tot hen:
"Neemt met u de knechten uws heeren,
en doet mijnen zoon Salomo rijden op de muilezelin, die voor mij is,
en voert hem af naar Gihon,
34 en dat Zadok de Priester
met Nathan den Profeet hem aldaar tot koning over Israël zalve;
daarna zult gij met de bazuin blazen,
en zeggen:
'De koning Salomo leve!'

35 Dan zult gij achter hem optrekken,
en hij zal komen
en zal op mijnen troon zitten,
en hij zal koning zijn in mijne plaats;
want ik heb geboden,
dat hij een voorganger zoude zijn over Israël en over Juda."

36 Toen antwoordde Benaja, de zoon van Jojada, den koning,
en zeide:
"Amen,
alzóó zegge de HEERE de God mijns heeren des konings:
gelijk als de HEERE met mijnen heer den koning geweest is,
37 alzóó zij Hij met Salomo,
en make zijnen troon grooter
dan de troon mijns heeren des konings Davids."

38 Toen ging Zadok den Priester af
met Nathan den Profeet
en Benaja, den zoon van Jojada,
en de Krethi en de Plethi,
en deden Salomo rijden op de muilezelin des konings Davids,
en geleidden hem naar Gihon:

39 en Zadok de Priester nam den oliehoorn uit de tent,
en zalfde Salomo;
en zij bliezen met de bazuin,
en al het volk zeide:
"De koning Salomo leve."

40 En al het volk kwam òp achter hem,
en het volk pijpte met pijpen
en verblijdde zich met groote blijdschap,
zoodat de aarde van hun geluid spleet.

41 En Adonia hoorde het,
en alle de genooden,
die met hem waren,
die nu geëindigd hadden te eten;
ook hoorde Joab het geluid der bazuinen,
en zeide:
"Waarom is het geroep dier stad, die in roer is?"

42 Als hij nog sprak,
zie,
zoo kwam Jonathan,
de zoon Abjathars des Priesters;
en Adonia zeide:
"Kom in,
want gij zijt een kloek man,
en zult het goede boodschappen."

43 En Jonathan antwoordde
en zeide tot Adonia:
"Ja, maar onze heer, de koning David, heeft Salomo tot koning gemaakt;

44 en de koning heeft met hem gezonden Zadok den Priester,
en Nathan den Profeet,
en Banaja, den zoon van Jojada,
en de Krethi en de Plethi,
en hebben hem doen rijden op de muilezelin des konings;

45 daartoe hebben hem Zadok de Priester en Nathan de Profeet in Gihon tot koning gezalfd,
en zijn van daar blijde opgetogen,
zoodat de stad in roer is:
dat is het geroep,
dat gij gehoord hebt.

46 En ook zit Salomo op den troon des koninkrijks;

47 zoo zijn ook de knechten des konings gekomen
om onzen heer den koning David te zegenen,
zeggende:
'Uw God make den naam van Salomo beter dan uwen naam,
en make zijnen troon grooter dan uwen troon.'
En de koning heeft aangebeden op de slaapstede,
48 ja, ook heeft de koning aldus gezegd:
'Geloofd zij de HEERE de God Israëls,
die heden gegeven heeft eenen zittende op mijnen troon,
dat mijne oogen het gezien hebben.'"
49 Toen verschrikten
en stonden òp alle de genooden,
die bij Adonia waren,
en gingen een iegelijk zijns weegs.
50 Doch Adonia vreesde voor Salomo,
en hij stond op
en ging henen
en vatte de hoornen des altaars.
51 En men maakte Salomo bekend,
zeggende:
"Zie,
Adonia vreest den koning Salomo
want zie,
hij heeft de hoornen des altaars gevat,
zeggende:
'Dat de koning Salomo mij heden zwere,
dat hij zijnen knecht met het zwaard niet dooden zal.'"
52 En Salomo zeide:
"Indien hij een vroom man zal zijn,
zal daar niet van zijn haar op de aarde vallen;
maar indien in hem kwaad bevonden zal worden,
zoo zal hij sterven."
53 En de koning Salomo zond henen
en zij deden hem afgaan van het altaar,
en hij kwam
en boog zich neder voor den koning Salomo,
en Salomo zeide tot hem:
"Ga heen naar uw huis."

2

Davids laatste beschikkingen en dood.

1 Als nu de dagen Davids nabij waren, dat hij sterven zoude,
zoo gebod hij zijnen zoon Salomo,
zeggende:
2 "Ik ga heen in den weg der gansche aarde;
zoo wees sterk
en wees een man;
3 en neem waar de wacht des HEEREN uws Gods om te wandelen in Zijne wegen,
om te onderhouden Zijne inzettingen
en Zijne geboden
en Zijne rechten
en Zijne getuigenissen,
gelijk geschreven is in de wet van Mozes;
opdat gij verstandiglijk handelt in al wat gij doen zult
en al waarhenen gij u wenden zult;
4 opdat de HEERE bevestige Zijn Woord,
dat Hij over mij gesproken heeft,

- zeggende:
 'Indien uwe zonen hunnen weg bewaren,
 om voor Mijn aangezicht trouwelijk met hun gansche hart
 en met hunne gansche ziel te wandelen,
 zoo zal geen man,'
 zeide Hij, 'u afgesneden worden van den troon Israëls.'
- 5 Zoo weet gij ook wat Joab, de zoon van Zeruja, mij gedaan heeft
en wat hij gedaan heeft den *twee* krijgsoversten Israëls,
 Abner den zoon van Ner,
 en Amasa, den zoon van Jether,
 die hij gedood heeft,
 en heeft krijgsbloed vergoten in vrede;
 en hij heeft krijgsbloed gedaan aan zijnen gordel, die aan zijne lendenen was,
 en aan zijnen schoenen, die aan zijne voeten waren:
- 6 doe dan naar uwe wijsheid,
 dat gij zijn grauwe haar niet met vrede in het graf laat dalen.
- 7 Maar den zonen van Barzillai den Gileadiet zult gij weldadigheid bewijzen,
 en zij zullen zijn onder degenen, die aan uwe tafel eten;
 want alzoo naderden zij tot mij,
 als ik vluchtte voor het aangezicht uws broeders Absaloms.
- 8 En zie,
 bij u is Simeï, de zoon van Gera,
 de Benjaminit uit Bahurim,
 die mij vloekte met eenen geweldigen vloek,
 ten dage als ik ging naar Mahanaïm;
 doch hij kwam af,
 mij tegemoet aan den Jordaan,
 en ik zwoer hem bij den HEERE,
 zeggende:
 'Zoo ik hem met het zwaard doode!'
- 9 Maar nu, houd hem niet onschuldig,
 dewijl gij een wijs man zijt;
 en gij zult weten wat gij hem doen zult,
 opdat gij zijn grauwe haar met bloed in het graf doet dalen."
- 10 En David ontsliep met zijne vaderen
 en werd begraven in de stad Davids.
- 11 De dagen nu, die David geregeerd heeft over Israël
 zijn **veertig** jaar; [40]
zeven jaren heeft hij geregeerd in Hebron, [7]
 en in Jeruzalem heeft hij **drieëndertig** jaren geregeerd. [33]
- 12 En Salomo zat op den troon zijns vaders Davids,
 en zijn koninkrijk werd zeer bevestigd.

Salomo rekent af met Adonia, Abjathar, Joab en Simeï.

- 13 Toen kwam Adonia, de zoon van Haggith, tot Bathséba, de moeder van Salomo.
 En zij zeide:
 "Is uwe komst vrede?"
 En hij zeide:
 "Vrede."
- 14 Daarna zeide hij:
 "Ik heb een woord aan u."
 En zij zeide:
 "Spreek."
- 15 Hij zeide dan:
 "Gij weet,
 dat het koninkrijk mijn was,
 en het gansche Israël zijn aangezicht op mij gezet had,
 dat ik koning zijn zoude;

- hoewel het koninkrijk omgewend
en mijns broeders geworden is,
want het is van den HEERE hem geworden:
16 en nu begeer ik van u eene éénige begeerte,
wijs mijn aangezicht niet af."
En zij zeide tot hem:
"Spreek."
- 17 En hij zeide:
"Spreek toch tot den koning Salomo,
want hij zal uw aangezicht niet afwijzen,
dat hij mij Abisag de Sunamietische tot vrouw geve."
- 18 En Bathséba zeide:
"Het is goed,
ik zal voor u tot den koning spreken."
19 Zoo kwam Bathséba tot den koning Salomo
om voor Adonia tot hem te spreken;
en de koning stond op, haar tegemoet,
en boog zich voor haar;
daarna zat hij op zijnen troon,
en deed eenen stoel voor de moeder des konings zetten;
en zij zat aan zijne rechterhand.
- 20 Toen zeide zij:
"Ik begeer van u eene éénige kleine begeerte,
wijs mijn aangezicht niet af."
En de koning zeide tot haar:
"Begeer, mijne moeder,
want ik zal uw aangezicht niet afwijzen."
21 En zij zeide:
"Laat Abisag de Sunamietische aan Adonia uwen broeder tot vrouw gegeven worden."
- 22 Toen antwoordde de koning Salomo
en zeide tot zijne moeder:
"En waarom begeert gij Abisag de Sunamietische voor Adonia?
Begeer ook voor hem het koninkrijk,
(want hij is mijn broeder,
die ouder is dan ik ben),
ja, voor hem,
en voor Abjathar den Priester,
en voor Joab, den zoon van Zeruja."
23 En de koning Salomo zwoer bij den HEERE,
zeggende:
"Zóó doe mij God
en zóó doe Hij daartoe,
voorzeker,
Adonia zal dat woord tegen zijn leven gesproken hebben;
24 en nu *zoo waarachtig als* de HEERE leeft,
Die mij bevestigd heeft,
en mij heeft doen zitten op den troon mijns vaders Davids,
en Die mij een huis gemaakt heeft,
gelijk als Hij gesproken had,
voorzeker,
Adonia zal heden gedood worden."
25 En de koning Salomo zond door de hand van Benaja, den zoon van Jojada;
die viel op hem aan,
dat hij stierf.
- 26 En tot Abjathar de Priester zeide de koning:
"Ga naar Anathoth op uwe akkers;
want gij zijt een man des doods,
maar op dezen dag zal ik u niet dooden,

- omdat gij de ark des Heeren HEEREN voor het aangezicht mijns vaders Davids gedragen hebt,
en omdat gij verdrukt zijt geweest in alles, waarin mijn vader verdrukt was."
- 27 Salomo dan verdreef Abjathar,
dat hij des HEEREN Priester niet was,
om te vervullen het woord des HEEREN,
hetwelk hij over het huis van Eli te Silo gesproken had.
- 28 Als het gerucht tot Joab kwam,
(want Joab had zich gewend achter Adonia,
hoewel hij zich niet had gewend achter Absalom),
zoo vluchtte Joab tot de tent des HEEREN,
en vatte de hoornen des altaars.
- 29 En het werd den koning Salomo aangezegd,
dat Joab tot de tent des HEEREN gevloeden was,
en zie,
hij is bij het altaar.
Toen zond Salomo Benaja, den zoon van Jojada,
zeggende:
"Ga henen,
val op hem aan."
- 30 En Benaja kwam tot de tent des HEEREN,
en zeide tot hem:
"Zóó zegt de koning:
'Kom uit.'
En hij zeide:
"Neen,
maar hier zal ik sterven."
En Benaja bracht het antwoord weder aan den koning,
zeggende:
"Zóó heeft Joab gesproken
en zóó heeft hij geantwoord."
- 31 En de koning zeide tot hem:
"Doe gelijk als hij gesproken heeft
en val op hem aan,
en begraaf hem,
opdat gij wegdoet van mij
en van mijns vaders huis dat bloed,
dat Joab zonder oorzaak vergoten heeft.
- 32 Zoo zal de HEERE zijn bloed op zijn hoofd doen wederkeeren,
omdat hij op twee mannen,
rechtvaardiger en beter dan hij,
aangevallen is,
en die met het zwaard gedood heeft,
daar het mijn vader David niet wist:
Abner, den zoon van Ner, den krijgsoverste van Israël,
en Amasa, den zoon van Jether, den krijgsoverste van Juda.
- 33 Alzoo zal hun bloed wederkeeren op het hoofd van Joab,
en op het hoofd van zijn zaad in eeuwigheid;
maar David
en zijn zaad
en zijn huis
en zijn troon zal vrede hebben van den HEERE
tot in eeuwigheid."
- 34 En Benaja, de zoon van Jojada,
ging op,
en viel op hem aan
en doodde hem;
en hij werd begraven in zijn huis in de woestijn.
- 35 En de koning zette Benaja, den zoon van Jojada, in zijne plaats over het heir,

en Zadok den Priester zette de koning in de plaats van Abjathar.
36 Daarna zond de koning
en riep Simeï,
en zeide tot hem:
"Bouw u een huis te Jeruzalem,
en woon aldaar,
en ga van daar niet uit herwaarts of derwaarts;
37 want het zal geschieden ten dage uws uitgaans,
als gij over de beek Kidron zult gaan,
weet voorzeker,
dat gij den dood sterven zult:
uw bloed zal op uw hoofd zijn."
38 En Simeï zeide tot den koning:
"Dat woord is goed;
gelijk als mijn heer de koning gesproken heeft,
alzóó zal uw knecht doen."
En Simeï woonde te Jeruzalem vele dagen.
39 Doch het geschiedde met het einde van drie jaren,
dat twee knechten van Simeï wegliepen tot Achis,
den zoon van Maächa,
den koning van Gath;
en men gaf het Simeï te kennen,
zeggende:
"Zie, uwe knechten zijn in Gath."
40 Toen maakte zich Simeï op,
en zadelde zijnen ezel,
en toog henen naar Gath tot Achis
om zijne knechten te zoeken;
zoo toog Simeï henen
en bracht zijne knechten van Gath.
41 En het werd Salomo aangezegd,
dat Simeï uit Jeruzalem naar Gath getogen
en wedergekomen was;
42 toen zond de koning
en riep Simeï,
en zeide tot hem:
"Heb ik u niet beëdedigd bij den HEERE
en tegen u betuigd,
zeggende:
'Ten dage uws uitgaans,
als gij zult herwaarts of derwaarts gaan,
weet voorzeker,
dat gij den dood zult sterven?'
En gij zeide tot mij:
'Dat woord is goed,
dat ik gehoord heb.'
43 Waarom dan hebt gij den eed des HEEREN niet gehouden
en het gebod, dat ik over u geboden had?"
44 Voorts zeide de koning tot Simeï:
"Gij weet al de boosheid,
die uw hart weet,
die gij aan mijnen vader gedaan hebt:
daarom heeft de HEERE uwe boosheid op uw hoofd doen wederkeeren;
45 maar de koning Salomo is gezegend,
en de troon Davids zal bevestigd zijn voor het aangezicht des HEEREN tot in eeuwigheid."
46 En de koning gebod Benaja, den zoon van Jojada;
die ging uit
en viel op hem aan,

dat hij stierf.
Alzoo is het koninkrijk bevestigd in de hand van Salomo.

3

Salomo's huwelijk. Zijn droom te Gibeon.

- 1 En Salomo verzwagerde zich met Farao,
den koning van Egypte,
en nam de dochter Farao's
en bracht haar in de stad Davids,
totdat hij voleindigd zoude hebben het bouwen van zijn huis,
en het Huis des HEEREN
en den muur van Jeruzalem rondom.
- 2 Alleenlijk offerde het volk op de hoogten,
want geen huis was den Naam des HEEREN gebouwd tot die dagen toe.
- 3 En Salomo had den HEERE lief,
wandele in de inzettingen zijns vaders Davids:
alleenlijk offerde hij
en rookte op de hoogten.
- 4 En de koning ging naar Gibeon om aldaar te offeren,
omdat die hoogte groot was;
duizend brandofferen offerde Salomo op dat altaar.
- 5 Te Gibeon verscheen de HEERE Salomo
in eenen droom des nachts,
en God zeide:
"Begeer wat Ik u geven zal."
- 6 En Salomo zeide:
"Gij hebt aan uwen knecht David mijnen vader groote weldadigheid gedaan,
gelijk als hij voor uw aangezicht gewandeld heeft
in waarheid
en in gerechtigheid
en in oprechtheid des harten met U;
en Gij hebt hem deze groote weldadigheid gehouden,
dat Gij hem gegeven hebt eenen zoon zittende op zijnen troon,
als te dezen dage.
- 7 Nu dan, HEERE mijn God,
Gij hebt uwen knecht koning gemaakt in mijns vaders Davids plaats;
en ik ben een klein jongeling,
weet niet uit te gaan,
noch in te gaan;
- 8 en uw knecht is in het midden uws volks,
dat Gij verkoren hebt,
een groot volk,
hetwelk niet kan geteld noch gerekend worden vanwege de menigte:
- 9 geef dan uwen knecht een verstandig hart om uw volk te richten,
verstandiglijk onderscheidende tusschen goed en kwaad;
want wie zoude dit uw zwaar volk kunnen richten?"
- 10 Die zaak nu was goed in de oogen des HEEREN,
dat Salomo deze zaak begeerd had.
- 11 En God zeide tot hem:
"Daarom dat gij deze zaak begeerd hebt,
en niet voor u begeerd hebt vele dagen,
noch voor u begeerd hebt rijkdom,
noch begeerd hebt de ziel uwer vijanden,
maar hebt begeerd verstand voor u om gerichtzaken te hooren:
- 12 zie,
Ik heb gedaan naar uwe woorden;
zie,

- Ik heb u een wijs en verstandig hart gegeven,
dat uws gelijke vóór u niet geweest is,
en uws gelijke na u niet opstaan zal.
- 13 Zelfs ook wat gij niet begeerd hebt,
heb Ik u gegeven:
beide rijkdom en eer;
dat uws gelijke niemand onder de koningen alle uwe dagen zijn zal.
- 14 En zoo gij in Mijne wegen wandelen zult,
onderhoudende Mijne inzettingen en Mijne geboden,
gelijk als uw vader David gewandeld heeft,
zoo zal Ik ook uwe dagen verlengen."
- 15 En Salomo ontwaakte,
en zie,
het was een droom.
En hij kwam te Jeruzalem
en stond voor de ark des verbonds des HEEREN,
en offerde brandofferen,
en bereidde dankofferen,
en maakte een maaltijd allen zijnen knechten.

Salomo's eerste rechtspraak.

- 16 Toen kwamen daar twee vrouwen,
die hoeren waren, tot den koning,
en zij stonden voor zijn aangezicht;
- 17 en de ééne vrouw zeide:
"Och mijn heer,
ik en deze vrouw wonen in één huis;
en ik heb bij haar in dat huis gebaard.
- 18 Het is nu geschied op den derden dag na mijn baren,
dat deze vrouw óók gebaard heeft;
en wij waren te zamen,
geen vreemde was met ons in het huis.
- 19 En de zoon dezer vrouw is 's nachts gestorven,
omdat zij op hem gelegen had;
- 20 en zij stond te middernacht op,
en nam mijnen zoon van bij mij,
als uwe dienstmaagd sliep,
en leide hem in haren schoot,
en haren dooden zoon leide zij in mijnen schoot.
- 21 En ik stond in den morgen op om mijnen zoon te zogen,
en zie,
hij was dood;
maar ik lette in den morgen op hem,
en zie,
het was mijn zoon niet,
dien ik gebaard had."
- 22 Toen zeide de andere vrouw:
"Neen, maar die levende is mijn zoon,
en de doode is uw zoon";
gene daarentegen zeide:
"Neen, maar de doode is uw zoon,
en de levende is mijn zoon."
Alzoo spraken zij voor het aangezicht des konings.
- 23 Toen zeide de koning:
"Deze zegt:
'Dit is mijn zoon, die leeft,
maar uw zoon is het, die dood is';
en die zegt:

- 'Neen, maar de doode is uw zoon
en de levende mijn zoon.'
- 24 Voorts zeide de koning:
"Haalt mij een zwaard."
En zij brachten een zwaard voor het aangezicht des konings;
- 25 en de koning zeide:
"Doorsnijdt dat levende kind in tweeën,
en geeft de ééne eene helft
en de andere eene helft."
- 26 Maar de vrouw welker zoon de levende was,
sprak tot den koning,
(want haar ingewand ontstak over haren zoon),
en zij zeide:
"Och mijn heer,
geef haar het levende kind,
en doodt het geenszins";
deze daarentegen zeide:
"Het zij noch het uwe
noch het mijne,
doorsnijdt het."
- 27 Toen antwoordde de koning
en zeide:
"Geeft aan géne het levende kind,
en doodt het geenszins;
die is zijne moeder."
- 28 En geheel Israël hoorde dat oordeel,
dat de koning geoordeeld had,
en vreesde voor het aangezicht des konings,
want zij zagen,
dat de wijsheid Gods in hem was
om recht te doen.

4

De grootwaardigheidsbekleeders van Salomo. De luister van zijn regeering.

- 1 Al zoo was de koning Salomo koning over gansch Israël.
- 2 En deze waren de vorsten,
die hij had:
Azarja, de zoon van Zadok, was opperambtman;
- 3 Elihoref en Ahia, de zonen van Sisa, waren schrijvers;
Josafat, de zoon van Ahilud, was kanselier.
- 4 En Benaja, de zoon van Jojada, was over het heir;
en Zadok en Abjathar waren Priesters;
- 5 en Azarja, de zoon van Nathan, was over de bestelmeesters;
en Zabud, de zoon van Nathan, was overambtman, des konings vriend;
- 6 en Ahisar, was hofmeester;
en Adoniram, de zoon van Abda, was over de schatting.
- 7 En Salomo had **twalf** bestelmeesters over gansch Israël, [12]
die den koning en zijn huis verzorgden:
voor elk een was eene maand in het jaar om te verzorgen.
- 8 En dit zijn hunne namen:
de zoon van Hur was in het gebergte Efraïms;
- 9 de zoon van Deker in Makaz en in Saälbim, en Beth-Sémes, en Elon Beth-Hanan;
- 10 de zoon van Hesed in Arubboth;
hij had *daartoe* Socho en het gansche land Hefer.
- 11 De zoon van Abinadab *had* de gansche landstreek van Dor:
deze had Tafath, de dochter van Salomo, tot eene vrouw.
- 12 Baëna, de zoon van Ahilud, had Taänach, en Megiddo, en het gansche Beth-Sean,

- hetwelk is bij Zarethana beneden Jizreël,
van Beth-Sean af tot Abel-Mehola,
tot op gene zijde van Jokmeam.
- 13 De zoon van Geber was te Ramoth in Gilead:
hij had de dorpen van Jair, den zoon van Manasse, die in Gilead zijn:
ook had hij de streek van Argob, welke is in Basan,
zestig groote steden met muren en koperen grendels.
- 14 Ahinadab, de zoon van Iddo, was te Mahanaïm.
- 15 Ahimaáz was in Naftali:
deze nam ook Salomo's dochter Basmath tot vrouw.
- 16 Baëna, de zoon van Husai, was in Aser en in Aloth;
- 17 Josafat, de zoon van Parúah, in Issaschar;
- 18 Simeï, de zoon van Ela, in Benjamin.
- 19 Geber, de zoon van Uri, was in het land Gilead,
het land van Sihon, den koning der Amorieten,
en van Og, den koning van Basan,
en hij was de eenige bestelmeester, die in dat land was.
- 20 Juda *nu* en Israëel waren velen,
als zand, dat aan de zee is in menigte,
etende
en drinkende
en blijde zijnde.
- 21 En Salomo was heerschende over alle de koninkrijken
van de rivier
tot het land der Filistijnen,
en tot aan de landpale van Egypte;
die brachten geschenken
en dienden Salomo alle de dagen zijns levens.
- 22 De spijs nu van Salomo was voor éénen dag
dertig kor meelbloem [30]
en **zestig** kor meel; [60 = 2 x 30]
- 23 **tien** vette runderen,
en **twintig** weiderunderen, [dus 10 + 20 = 30]
en **honderd** schapen; [100]
uitgenomen de herten
en reeën
en buffels
en gemeste vogels.
- 24 Want hij had heerschappij over al wat aan deze zijde der rivier was,
van Tifsah tot aan Gaza,
over alle koningen aan deze zijde der rivier;
en hij had vrede van alle zijden rondom.
- 25 En Juda en Israëel woonden zéker,
een iegelijk onder zijnen wijnstok
en onder zijnen vijgeboom,
van Dan tot Ber-Seba,
alle de dagen van Salomo.
- 26 Salomo had ook **veertigduizend** paardenstallen
voor zijne wagens, [40.000]
en **twaalfduizend** ruiters. [12.000]
- 27 Die bestelmeesters nu, een ieder in zijne maand,
verzorgden den koning Salomo
en alle degenen, die tot des konings Salomo's tafel naderden:
zij lieten geen ding ontbreken.
- 28 De gerst nu
en het stroo
voor de paarden
en voor de snelle kemelen

- brachten zij aan de plaats waar hij was,
een iegelijk naar zijnen last.
- 29 En God gaf Salomo wijsheid
en zeer veel verstand,
en een wijd begrip des harten,
gelijk zand, dat aan den oever der zee is:
- 30 en de wijsheid Salomo's was grooter dan de wijsheid van alle die van het Oosten,
en dan alle wijsheid der Egyptenaren;
- 31 ja, hij was wijzer dan alle menschen,
dan Ethan de Ezrahiet,
en Heman,
en Kalkol,
en Darda, de zonen van Mahol;
en zijn naam was onder alle heidenen rondom.
- 32 En hij sprak **drieduizend** spreuken, [3.000]
daartoe waren zijne liederen **duizend en vijf**. [1.005]
- 33 Hij sprak ook van de boomen [1],
van den cederboom af, die op den Libanon is [2],
tot op den hysop, die aan den wand uitwast [3];
hij sprak ook van het vee [4],
en van het gevogelte [5],
en van de kruipende *dieren* [6],
en van de visschen [7].
- 34 En van alle volken kwamen er om de wijsheid Salomo's te hooren,
van alle koningen der aarde,
die van zijne wijsheid gehoord hadden.

5

Voorbereiding voor den tempelbouw.

- 1 En Hiram, de koning van Tyrus, zond zijne knechten tot Salomo,
(want hij had gehoord,
dat zij Salomo tot koning gezalfd hadden in zijns vaders plaats),
dewijl Hiram David altijd bemind had.
- 2 Daarna zond Salomo tot Hiram,
zeggende:
- 3 "Gij weet, dat mijn vader David den Naam des HEEREN zijns Gods niet konde een huis bouwen,
vanwege den oorlog waarmede zij hem omsingelden,
totdat de HEERE hen onder zijne voetzolen gaf.
- 4 Maar nu heeft de HEERE mijn God mij van rondom rust gegeven:
daar is geen tegenpartijder
en geene bejegening van kwaad.
- 5 En zie,
ik denk voor den Naam des HEEREN mijns Gods een huis te bouwen,
gelijk als de HEERE gesproken heeft tot mijnen vader David
zeggende:
'Uw zoon,
dien Ik in uwe plaats op uwen troon zetten zal,
die zal Mijnen Naam dat huis bouwen.'
- 6 Zoo gebied nu,
dat men mij cederen uit den Libanon houwe:
en mijne knechten zullen met uwe knechten zijn,
en het loon uwer knechten zal Ik u geven,
naar al dat gij zeggen zult,
want gij weet,
dat onder ons niemand is,
die weet hout te houwen gelijk de Sidoniërs."
- 7 En het geschiedde als Hiram de woorden van Salomo gehoord had,

- dat hij zich zeer verblijdde,
en zeide:
"Gezegend zij de HEERE heden,
die David eenen wijzen zoon gegeven heeft over dit groote volk."
8 En Hiram zond tot Salomo,
zeggende:
"Ik heb gehoord, waarom gij tot mij gezonden hebt:
Ik zal al uwen wil doen met het cederenhout
en met het dennenhout:
9 mijne knechten zullen ze afbrengen van den Libanon aan de zee,
en ik zal ze op vloten over de zee doen voeren,
tot die plaats, die gij mij gebieden zult,
en zal die aldaar losmaken,
en gij zult ze wegnemen:
gij zult ook mijnen wil doen,
dat gij mijn huis spijs geeft."
10 Alzoo gaf Hiram Salomo cederenhout en dennenhout, *naar* al zijnen wil;
11 en Salomo gaf Hiram **twintigduizend** kor tarwe tot spijs van zijn huis, [20.000]
en **twintig** kor gestooten olie; [20]
zulks gaf Salomo Hiram jaar op jaar.
12 De HEERE dan gaf Salomo wijsheid,
gelijk als Hij tot hem gesproken had;
en daar was vrede tusschen Hiram en tusschen Salomo,
en zij beiden maakten een verbond.
13 En de koning Salomo deed een uitschot opkomen uit gansch Israël,
en het uitschot was **dertigduizend** man; [30.000]
14 en hij zond ze naar den Libanon,
tienduizend elke maand bij beurten; [10.000]
ééne maand waren zij in den Libanon
twee maanden elk in zijn huis;
en Adoniram was over dit uitschot.
15 Daartoe had Salomo **zeventigduizend**, die last droegen, [70.000]
en **tachtigduizend** houwens op het gebergte, [80.000]
16 behalve de oversten van Salomo's bestelden,
die over dat werk waren,
drieduizend en driehonderd, [3.300]
die heerschappij hadden over het volk,
hetwelk dat werk deed.
17 Als nu de koning het gebod,
zoo voerden zij groote steenen toe,
kostelijke steenen,
gehouwen steenen,
om den grond van dat huis te leggen.
18 En de bouwlieden Salomo's,
en de bouwlieden Hiram's,
en de Giblieten behieuwen ze,
en bereidden het hout toe en de steenen om dat huis te bouwen.

6

De tempelbouw.

- 1 Het geschiedde nu in het **vierhonderd en tachtigste jaar** [480 = 12 x 40!]
na den uitgang der kinderen Israëls uit Egypte,
in het **vierde** jaar van het koninkrijk Salomo's over Israël, [4]
in de maand Ziv,
(deze is de **tweede** maand), [2]
dat hij het huis des HEEREN bouwde.
2 En dat huis, hetwelk de koning Salomo den HEERE bouwde,

- was van **zestig** ellen in zijne lengte, [60 = 2 x 30]
en van **twintig** in zijne breedte, [20]
en van **dertig** ellen in zijne hoogte; [30]
- 3 en het voorhuis, vóóraan den tempel,
van dat huis was in zijne lengte van **twintig** ellen, [20]
naar de breedte van het huis,
tien ellen in zijne breedte, vóóraan het huis. [10]
- 4 En hij maakte vensteren aan het huis van gesloten uitzichten.
5 En rondom aan den wand van het huis bouwde hij kamers,
aan de wanden van het huis rondom,
beide van den tempel
en van de aanspraakplaats:
alzo maakte hij zijkamers rondom.
- 6 De onderste kamer was van **vijf** ellen in hare breedte, [5]
en de middelste van **zes** ellen in hare breedte, [6]
en de derde van **zeven** ellen in hare breedte; [7]
want hij had aan het huis rondom buitenwaarts inkortingen gemaakt,
opdat zij zich niet hielden in de wanden van het huis.
- 7 Het huis nu, als het gebouwd werd,
werd met volmaakten steen, zooals die toegevoerd was, gebouwd;
zoodat geene hamers noch bijlen *of* eenig ijzeren gereedschap gehoord werd in het huis,
als het gebouwd werd.
- 8 De deur der middelste zijkamer was aan de rechterzijde van het huis;
en door wenteltrappen ging men tot de middelste *zijkamer*,
en van de middelste tot de derde.
- 9 Alzo bouwde hij het huis
en voltooide het,
en bedekte dat huis met verwelfsels
en rijen van cederen.
- 10 Hij bouwde ook de kameren aan het gansche huis
van **vijf** ellen in hare hoogte, [5]
en hij voegde ze vast aan dat huis met cederenhout.
- 11 Toen geschiedde het woord des HEEREN tot Salomo,
zeggende:
- 12 "Aangaande dit huis,
dat gij bouwt,
zoo gij wandelt in Mijne inzettingen,
en doet Mijne rechten,
en onderhoudt alle Mijne geboden,
wandelende in dezelve,
zoo zal Ik Mijn woord met u bevestigen,
dat Ik tot uwen vader David gesproken heb.
- 13 En Ik zal in het midden der kinderen Israëls wonen
en Ik zal Mijn volk Israël niet verlaten."
- 14 Alzo bouwde Salomo dat huis
en voltooide hetzelve.
- 15 Ook bouwde hij de wanden van het huis van binnen met cederen planken:
van den vloer des huizes
tot aan het dak der wanden beschoot hij ze van binnen met hout,
en overdekte den vloer van het huis met dennenplanken.
- 16 Daarbij bouwde hij **twintig** ellen met cederen planken [20]
aan de zijden van het huis,
van den vloer af tot de wanden;
dit bouwde hij hem van binnen tot eene aanspraakplaats,
tot het heilige der heiligen.
- 17 Dat huis nu was van **veertig** ellen, [40]
namelijk de tempel die vooraan was.
- 18 En het ceder aan het huis inwendig was gesneden met knoppen en opene bloemen;

- het was alles ceder, geen steen werd gezien.
- 19 En de aanspraakplaats bereidde hij naar binnen in het huis,
om de ark des verbonds des HEEREN daar te zetten;
- 20 en de aanspraakplaats vooraan was van **twintig** ellen in **lengte**, [20]
en van **twintig** ellen in **breedte**, [20]
en van **twintig** ellen in hare **hoogte**, [20]
en hij overtoog ze met gesloten goud,
ook overtoog hij het cederen altaar.
- 21 En Salomo overtoog het huis van binnen met gesloten goud,
en hij toog voor de aanspraakplaats *eenen voorhang* henen door
met gouden ketenen
en overtoog dien met goud:
- 22 alzo overtoog hij het gansche huis met goud,
totdat het gansche huis voltooid was;
daartoe overtoog hij met goud het geheele altaar,
dat voor de aanspraakplaats was.
- 23 In de aanspraakplaats nu maakte hij twee cherubs van olieachtig hout,
elks hoogte was tien ellen.
- 24 En van vijf ellen was de ééne vleugel des cherubs,
en van vijf ellen de andere vleugel des cherubs;
van het einde zijns éénen vleugels
tot aan het einde zijns anderen vleugels waren tien ellen.
- 25 Alzoo was de andere cherub van tien ellen:
beide cherubs hadden éénerlei maat
en éénerlei snede.
- 26 De hoogte des éénen cherubs was van tien ellen,
en alzo des anderen cherubs.
- 27 En hij zette deze cherubs in het midden van het binnenste huis;
en de cherubs spreidden de vleugels uit,
zoodat de vleugel des éénen raakte aan dezen wand,
en de vleugel des anderen cherubs raakte aan den anderen wand,
en hunne vleugels naar het midden van het Huis raakten vleugel aan vleugel.
- 28 En hij overtoog deze cherubs met goud.
- 29 En alle de wanden van het huis in het rond
graveerde hij met uitgesneden graveeringen
van cherubs
en van palmboomen
en opene bloemen,
van binnen en van buiten.
- 30 Daartoe overtoog hij den vloer van het huis met goud,
van binnen en van buiten.
- 31 En aan den ingang der aanspraakplaats maakte hij deuren van olieachtig hout;
de bovendorpel *met* de posten was het vijfde deel *des wands*.
- 32 De twee deuren ook waren van olieachtige boomen;
en hij graveerde daarop graveeringen
van cherubs
en van palmboomen
en van opene bloemen,
dewelke hij met goud overtoog:
ook trok hij goud
over de cherubs
en over de palmboomen.
- 33 En alzo maakte hij aan de deur des tempels
posten van olieachtige boomen,
uit het vierde deel *van den wand*.
- 34 En de twee deuren waren van dennenhout;
de twee zijden der ééne deur waren omdraaiende,
alzo waren de twee graveerde *zijden* der andere deur omdraaiende.

- 35 En hij graveerde ze
met cherubs
en palmboomen
en opene bloemen,
dewelke hij met goud overtoog,
gericht naar het uitgesnedene.
- 36 Daarna bouwde hij het binnenste voorhof van drie rijen gehouwen steenen,
en eene rij cederen balken.
- 37 In het **vierde** jaar werd de grond van het huis des HEEREN gelegd, [4]
in de maand Ziv;
- 38 en in het **elfde** jaar, [11]
in de maand Bûl, welke is de **achtste** maand, was dit huis voltooid, [8]
naar alle zijne stukken
en naar al zijn behooren:
alzo heeft hij **zeven** jaren daaraan gebouwd. [7]

Bouw van het koninklijk paleis.

- 7
- 1 Maar aan zijn huis bouwde Salomo **dertien** jaar, [13]
en hij voltooide zijn gansche huis.
- 2 Hij bouwde ook het huis des wouds van den Libanon,
van **honderd** ellen in zijne lengte, [100]
en **vijftig** ellen in zijne breedte, [50]
en **dertig** ellen in zijne hoogte, [30]
op **vier** rijen van cederen pilaren, [4]
en cederen balken op de pilaren.
- 3 En het was bedekt met ceder van boven op de ribben,
die op **vijfenveertig** pilaren waren, [45]
vijftien in eene rij. [15]
- 4 Daar waren **drie** rijen van uitzichten, [3]
dat het ééne venster was over het andere venster in **drie** orden. [3]
- 5 Ook waren alle de deuren en de posten **vierkant** van *éénerlei* uitzicht; [vierkant]
en venster was tegenover venster, in **drie** orden. [3]
- 6 Daarna maakte hij een voorhuis van pilaren;
vijftig ellen was zijne lengte, [50]
en **dertig** ellen zijne breedte; [30]
en het voorhuis was tegenover die,
en de pilaren met de dikke balken tegenover dezelve.
- 7 Ook maakte hij een voorhuis voor den troon,
alwaar hij richtte,
tot een voorhuis des gericht's,
dat met ceder bedekt was,
van vloer tot vloer.
- 8 En aan zijn huis, alwaar hij woonde,
was een ander voorhof,
meer binnenwaarts dan dat voorhuis,
hetwelk aan dat werk gelijk was.
Ook maakte hij voor de dochter Farao's, die Salomo tot vrouw genomen had, een huis,
aan dat voorhuis gelijk.
- 9 Alle deze dingen waren van kostelijke steenen,
naar de maten gehouwen,
van binnen en van buiten met de zaag gezaagd;
en dat van den grondslag tot aan de neutsteenen van **een palm** breed, [1]
en van buiten tot het groote voorhof.
- 10 Het was ook gegrondvest met kostelijke steenen,
grootte steenen,
met steenen van **tien** ellen [10]
en steenen van **acht** ellen; [8]

- 11 en bovenop kostelijke steenen,
naar de winkelmaten gehouwen,
en cederen.
- 12 En het groote voorhof was rondom van **drie** rijen gehouwen steenen, [3]
met eene rij van cederen balken.
Zoo was het met het binnenste voorhof van het huis des Heeren,
en met het voorhuis van dat huis.

Beschrijving van het inwendige van den tempel.

- 13 En de koning Salomo zond henen
en liet Hiram van Tyrus halen;
- 14 hij was de zoon eener weduwwrouw uit den stam Naftali,
en zijn vader was een man van Tyrus geweest,
een koperwerker,
die vervuld was met wijsheid en met verstand en met wetenschap,
om alle werk in het koper te maken;
deze kwam tot den koning Salomo
en maakte al zijn werk.
- 15 Want hij vormde **twee** koperen pilaren; [2]
de hoogte des éénen pilaars was **achttien** el, [18]
en een draad van **twaalf** ellen omving den anderen pilaar. [12]
- 16 Hij maakte ook **twee** kapiteelen van gegoten koper, [2]
om op de hoofden der pilaren te zetten;
vijf ellen was de hoogte des éénen kapiteels, [5]
en **vijf** ellen de hoogte des anderen kapiteels. [5]
- 17 De netten waren van netwerk,
de banden van ketenwerk voor de kapiteelen,
die op het hoofd der pilaren waren;
zeven waren voor het ééne kapiteel, [7]
en **zeven** voor het andere kapiteel. [7]
- 18 Zoo maakte hij de pilaren,
mitsgaders **twee** rijen rondom over het ééne net, [2]
om de kapiteelen, die boven het hoofd der granaatappelen waren, te bedekken;
alzo deed hij ook aan het andere kapiteel.
- 19 En de kapiteelen,
die waren op het hoofd der pilaren,
waren van leliewerk in het voorhuis, van **vier** ellen. [4]
- 20 De kapiteelen nu waren op de **twee** pilaren, [2]
ja,
daarboven tegenover den buik dewelke was nevens het net;
en **tweehonderd** granaatappelen waren in rijen rondom [200]
ook over het andere kapiteel.
- 21 Daarna richtte hij de pilaren op in het voorhuis des tempels;
en den rechterpilaar opgericht hebbende,
zoo noemde hij zijnen naam Jachin,
en den linkerpilaar opgericht hebbende,
zoo noemde hij zijnen naam Boaz.
- 22 En op het hoofd der pilaren was het leliewerk;
alzo werd het werk der pilaren voltooid.
- 23 Voorts maakte hij de gegoten zee;
van **tien** ellen was zij van haren éénen rand tot haren anderen rand, [10]
rondom rond,
en van **vijf** ellen in hare hoogte, [5]
en een meetsnoer van **dertig** ellen omving ze rondom. [30]
- 24 En onder haren rand waren knoppen,
dezelve rondom omsingelende,
tien in een el, [10]
omringende die zee rondom:

- twee** rijen dezer knoppen waren in hare gieting gegoten. [2]
 25 Zij stond op **twaalf** runderen, [12=]
 drie ziende naar het Noorden, [3+]
 en **drie** ziende naar het Westen, [3+]
 en **drie** ziende naar het Zuiden, [3+]
 en **drie** ziende naar het Oosten, [3]
 en de zee was bovenop dezelve,
 en alle hunne achterdeelen waren binnenwaarts.
- 26 Hare dikte nu was **eene hand** breed, [1]
 en haar rand was als het werk van den rand eens bekens
of eener leliebloem;
 zij hield **tweeduizend** bath.
- 27 Hij maakte ook **tien** koperen stellingen: [10]
 van **vier** ellen was de lengte ééner stelling, [4]
 en van **vier** ellen hare breedte, [4]
 en van **drie** ellen hare hoogte. [3]
- 28 En dit was het werk der stelling:
 zij hadden lijsten,
 en de lijsten waren tusschen kransen;
- 29 en op de lijsten, die tusschen de kransen waren, waren
 leeuwen,
 runderen
 en cherubs;
 en op de kransen was een voet van boven,
 en onder de leeuwen en runderen bijvoegselen van uitgerekt werk.
- 30 En ééne stelling had **vier** koperen raderen en koperen platen, [4]
 en hare **vier** hoeken hadden schouders; [4]
 onder het waschvat waren deze gegoten schouders terzijde van ieders bijvoegselen.
- 31 En de mond daarvan was, van binnen aan den krans en daarboven,
 van **eene el**, [1]
 en de mond hiervan was rond van voetwerk van **eene el en een halve el**; [1,5]
 en op den mond daarvan waren ook graveeringen,
 en de lijsten daarvan waren **vierkant**, niet rond. [vierkant]
- 32 De **vier** raderen nu waren onder de lijsten, [4]
 en de assen der raderen aan de stelling;
 en de hoogte van één rad was **eene el en een halve el**. [1,5]
- 33 En het werk van die raderen was als het werk van een wagenrad;
 hunne assen
 en hunne naven
 en hunne randen
 en hunne spaken waren alle gegoten.
- 34 En daar waren **vier** schouders op de **vier** hoeken ééner stelling, [4, 4]
 hare schouders waren uit de stelling.
- 35 En op het hoofd eener stelling was eene ronde hoogte
 van **eene halve el** rondom; [1,5]
 ook waren op het hoofd der stelling hare handvatsels,
 en hare lijsten uit dezelve.
- 36 Hij sneed nu op de platen harer handvatsels en op hare lijsten,
 cherubs,
 leeuwen
 en palmboomen,
 naar elks ledige plaats, en bijvoegsels rondom.
- 37 Dezen gelijk maakte hij de **tien** stellingen; [10]
 éénerlei gieting,
 éénerlei maat,
 éénerlei snede hadden zij alle.
- 38 Hij maakte ook **tien** koperen waschvaten; [10]
 een waschvat hield **veertig** bath, [40]

	één waschvat was van vier ellen;	[4]
	op elke stelling van de tien stellingen was één waschvat.	[10]
39	En hij zette vijf dier stellingen aan de rechterzijde van het huis, en vijf aan de linkerzijde van het huis;	[5]
	maar de zee zette hij aan de rechterzijde van het huis, oostwaarts tegen het Zuiden.	[5]
40	Daartoe maakte Hiram de waschvaten en de schoffels, en de besprengbekkens; en Hiram voleindigde al het werk te maken, dat hij voor den koning Salomo maakte voor het huis des HEEREN;	
41	<i>te weten</i> de twee pilaren en bollen der kapiteelen, die op der twee pilaren hoofd waren, en de twee netten om de twee bollen der kapiteelen te bedekken, die op het hoofd der pilaren waren,	[2] [2] [2]
42	en de vierhonderd granaatappelen voor de twee netten, <i>namelijk twee</i> rijen van granaatappelen voor het ééne net om de twee bollen der kapiteelen te bedekken, die boven op de pilaren waren;	[400, 2] [2] [2]
43	mitsgaders de tien stellingen en de tien waschvaten op de stellingen;	[10]
44	daartoe de eenige zee, en de twaalf runderen onder die zee;	[12]
45	ook de potten, en de schoffels, en de besprengbekkens, en alle deze vaten, die Hiram voor den koning Salomo voor het huis des Heeren maakte, alles van gepolijst koper.	
46	In de vlakte van den Jordaan goot de koning ze, in dichte aarde, tusschen Sukkoth en tusschen Zarethan.	
47	En Salomo liet alle deze vaten ongewogen vanwege de zeer groote menigte, het gewicht des kopers werd niet onderzocht.	
48	Ook maakte Salomo alle de vaten, die voor het huis des Heeren waren; het gouden altaar, en de gouden tafel, op welke de toonbrooden waren;	
49	en de kandelaren, vijf aan de rechterhand en vijf aan de linkerhand voor de aanspraakplaats, van gesloten goud; en de bloemen en de lampen en de snuiters van goud;	
50	mitsgaders de schalen en de gaffels en de sprengbekkens en de rookschalen en de wierookvaten van gesloten goud; daartoe de hengsels der deuren van het binnenste huis, van het heilige der heiligen, en der deuren van het huis des tempels van goud.	
51	Alzoo werd al het werk volbracht, dat de koning Salomo aan het huis des Heeren maakte.	

Daarna bracht Salomo de geheiligde dingen zijns vaders Davids;
het zilver en het goud,
en de vaten leide hij onder de schatten van het huis des Heeren.

8

De inwijding van den tempel.

- 1 Toen vergaderde Salomo de oudsten Israëls
en alle de hoofden der stammen,
de oversten der vaderen onder de kinderen Israëls,
tot den koning Salomo te Jeruzalem,
om de ark des verbonds des Heeren op te brengen uit de stad Davids,
dewelke is Sion.
- 2 En alle mannen Israëls verzamelden zich tot den koning Salomo
in de maand Ethanim op het feest,
die is de **zevende** maand. [7de]
- 3 Alle de oudsten Israëls kwamen op,
en de Priesters namen de ark op,
- 4 en zij brachten de ark des Heeren en de tent der samenkomst opwaarts,
mitsgaders alle de heilige vaten, die in de tent waren,
en de Priesters en de Levieten brachten dezelve opwaarts.
- 5 De koning Salomo nu
en de gansche vergadering Israëls, die bij hem vergaderd waren,
waren met hem vóór de ark offerende schapen en runderen,
die vanwege de menigte niet konden geteld noch gerekend worden.
- 6 Alzoo brachten de Priesters de ark des verbonds des Heeren tot hare plaats,
tot de aanspraakplaats des huizes,
tot het heilige der heiligen,
tot onder de vleugels der cherubs.
- 7 Want de cherubs spreidden beide vleugels over de plaats der ark
en de cherubs overdekten de ark en hare handboomen van boven.
- 8 Daarna schoven zij de handboomen verder uit,
dat de hoofden der handboomen gezien werden uit het heiligdom voor aan de aanspraakplaats,
maar buiten niet gezien werden;
en zij zijn aldaar tot op dezen dag.
- 9 Daar was niets in de ark dan alleen de twee steenen tafelen,
die Mozes bij Horeb daarin gelegd had,
als de Heere een verbond maakte met de kinderen Israëls,
toen zij uit Egypteland uitgetogen waren.
- 10 En het geschiedde als de Priesters uit het heilige uitgingen,
dat een wolk het huis des Heeren vervulde;
- 11 en de Priesters konden niet staan om te dienen vanwege de wolk;
want de heerlijkheid des Heeren had het huis des Heeren vervuld.
- 12 Toen zeide Salomo:
"De Heere heeft gezegd, dat hij in donkerheid zoude wonen.
- 13 Ik heb immers een huis gebouwd U ter woonstede,
eene vaste plaats tot Uwe eeuwige woning."
- 14 Daarna wendde de koning zijn aangezicht om
en zegende de gansche gemeente Israëls;
en de gansche gemeente Israëls stond.
- 15 En hij zeide:
"Geloofd zij de Heere de God Israëls,
Die met Zijnen mond tot mijnen vader David gesproken heeft
en heeft het met Zijne hand vervuld,
zeggende:
- 16 "Van dien dag af dat Ik Mijn volk Israël uit Egypteland uitgevoerd heb,
heb ik geene stad verkoren uit alle stammen Israëls om een huis te bouwen,
dat Mijn Naam daar zoude wezen;

maar ik heb David verkoren,
dat hij over Mijn volk Israël wezen zoude.'

17 Het was ook in het hart mijns vaders Davids,
een huis den Naam des Heeren des Gods Israëls te bouwen;

18 maar de Heere zeide tot David mijnen vader:
'Dewijl dat in uw hart geweest is Mijnen Naam een huis te bouwen,
gij hebt wèl gedaan, dat het in uw hart geweest is;

19 evenwel gij zult dat huis niet bouwen,
maar uw zoon, die uit uwe lendenen voortkomen zal,
die zal Mijnen Naam dat huis bouwen.'

20 Zoo heeft de Heere bevestigd Zijn woord,
dat Hij gesproken had;
want ik ben opgestaan in de plaats mijns vaders Davids,
en ik zit op den troon Israëls gelijk als de Heere gesproken heeft,
en ik heb een huis gebouwd den Naam des Heeren des Gods Israëls,

21 en ik heb daar eene plaats beschikt voor de ark,
waarin het verbond des Heeren is,
hetwelk Hij met onze vaders maakte,
als Hij hen uit Egypteland uitvoerde."

Het gebed van Salomo.

22 En Salomo stond vóór het altaar des HEEREN,
tegenover de gansche gemeente Israëls,
en breidde zijne handen uit naar den hemel;

23 en hij zeide:
"Heere God Israëls,
daar is geen God gelijk Gij boven in den hemel
noch beneden op de aarde,
houdende het verbond en de weldadigheid Uwen knechten,
die voor Uw aangezicht met hun gansche hart wandelen;

24 die Uwen knecht mijnen vader David gehouden hebt wat Gij tot hem gesproken hadt,
want met Uwen mond hebt Gij gesproken,
en met Uwe hand vervuld,
gelijk het te dezen dage is.

25 En nu, Heere God Israëls,
houd Uwen knecht mijnen vader David wat Gij tot hem gesproken hebt,
zeggende:
'Geen man zal u van voor Mijn aangezicht afgesneden worden,
die op den troon Israëls zitte:
alleenlijk zoo uwe zonen hunnen weg bewaren om te wandelen voor Mijn aangezicht,
gelijk als gij gewandeld hebt voor Mijn aangezicht.'

26 Nu dan, o God Israëls,
laat toch Uw woord waar worden,
hetwelk Gij gesproken hebt tot Uwen knecht mijnen vader David.

27 Maar waarlijk,
zoude God op de aarde wonen?
Zie, de hemelen,
ja, de hemel der hemelen zouden U niet bevatten,
hoeveel te min dit huis,
dat ik gebouwd heb!

28 Wend U dan nog tot het gebed Uws knechts
en tot zijne smeeking,
o Heere mijn God,
om te hooren naar het geroep
en naar het gebed,
dat Uw knecht heden voor Uw aangezicht bidt.

29 Dat Uwe oogen open zijn nacht en dag over dit huis,
over deze plaats,

- van dewelke Gij gezegd hebt:
'Mijn Naam zal daar zijn';
om te hooren naar het gebed,
hetwelk Uw knecht bidden zal in deze plaats.
- 30 Hoor dan naar de smeeking Uws knechts
en Uws volks Israëls,
die in deze plaats zullen bidden;
en Gij, hoor in de plaats Uwer woning, in den hemel,
ja hoor
en vergeef.
- 31 Wanneer iemand tegen zijnen naaste zal gezondigd hebben,
en hij hem eenen eed des vloeks opgelegd zal hebben,
om zichzelf te vervloeken,
en de eed des vloeks voor Uw altaar in dit huis komen zal,
- 32 – hoor Gij dan in den hemel,
en doe,
en richt Uwe knechten,
veroordeelende den ongerechte,
gevende zijnen weg op zijn hoofd,
en rechtvaardigende den gerechte,
gevende hem naar zijne gerechtigheid.
- 33 Wanneer Uw volk Israël zal geslagen worden voor het aangezicht des vijands,
omdat zij tegen U gezondigd zullen hebben,
en zij zich tot U bekeeren,
en Uwen Naam belijden,
en tot U in dit huis bidden
en smeeken zullen,
- 34 – hoor Gij dan in den hemel,
en vergeef de zonde Uws volks Israëls,
en breng hen weder in het land,
dat Gij hunnen vaders gegeven hebt.
- 35 Als de hemel zal gesloten zijn,
dat er geen regen is,
omdat zij tegen U gezondigd zullen hebben,
en zij in deze plaats bidden
en Uwen Naam belijden
en van hunne zonde zich bekeeren zullen,
als Gij hen geplaagd zult hebben,
- 36 – hoor Gij dan in den hemel
en vergeef de zonde Uwer knechten
en Uws volks Israëls,
als Gij hun zult geleerd hebben den goeden weg,
in denwelken zij wandelen zullen,
en geef regen op Uw land,
dat Gij Uw volk tot eene erfenis gegeven hebt.
- 37 Als er honger in het land wezen zal,
als er pest wezen zal,
als er korenbrand, honigdauw, sprinkhanen, kevers wezen zullen,
als zijn vijand in het land zijner poorten hem belegeren zal,
of eenige plaag
of eenige krankheid wezen zal;
- 38 alle gebed,
alle smeeking,
die van eenig mensch van al Uw volk Israël geschieden zal;
als zij erkennen een ieder de plaag zijns harten,
en een ieder zijne handen in dit huis uitbreiden zal,
- 39 – hoor Gij dan in den hemel,
de vaste plaats Uwer woning,

en vergeef,
en doe
en geef een iegelijken naar alle zijne wegen,
gelijk Gij zijn hart kent,
want Gij alleen kent het hart van alle kinderen der menschen;
40 opdat zij U vreezen alle de dagen,
die zij leven zullen op het land,
dat Gij onzen vaderen gegeven hebt.
41 Zelfs ook aangaande den vreemde,
die van Uw volk Israël niet zal zijn,
maar uit verren lande om Uws Naams wil komen zal,
42 (want zij zullen hooren van Uwen grooten Naam
en van Uwe sterke hand
en van Uwen uitgestrekten arm),
als hij komen en bidden zal in dit huis,
43 – hoor Gij in den hemel,
de vaste plaats Uwer woning,
en doe naar alles,
waarom die vreemde tot U roepen zal;
opdat alle volkeren der aarde Uwen Naam kennen,
om U te vreezen gelijk Uw volk Israël,
en om te weten dat Uw Naam genoemd wordt over dit huis,
hetwelk ik gebouwd heb.
44 Wanneer Uw volk in den krijg tegen zijnen vijand uittrekken zal door den weg,
dien Gij hen heen zenden zult,
en zullen tot den Heere bidden naar den weg dezer stad die Gij verkoren hebt,
en naar dit huis, hetwelk ik Uwen Naam gebouwd heb,
45 – hoor dan in den hemel hun gebed en hunne smeeking,
en voer hun recht uit.
46 Wanneer zij gezondigd zullen hebben tegen U,
(want geen mensch is er, die niet zondigt),
en Gij tegen hen vertoornd zult zijn,
en hen leveren zult voor het aangezicht des vijands,
dat degenen, die hen gevangen hebben,
hen gevankelijk wegvoeren in des vijands land,
dat verre of nabij is
47 en zij in het land,
daar zij gevankelijk weggevoerd zijn,
weder aan hun hart brengen zullen,
dat zij zich bekeeren,
en tot U smeeken in het land dergenen,
die hen gevankelijk weggevoerd hebben,
zeggende:
'Wij hebben gezondigd
en verkeerdelijk gedaan,
wij hebben goddelooslijk gehandeld';
48 en zij zich tot U bekeeren met hun gansche hart
en met hun gansche ziel in het land hunner vijanden,
die hen gevankelijk weggevoerd zullen hebben,
en zij tot U bidden zullen naar den weg huns lands,
't welk Gij hunnen vader gegeven hebt,
naar deze stad,
die Gij verkoren hebt,
en naar dit huis,
dat ik Uwen Naam gebouwd heb,
49 – hoor dan in den hemel,
de vaste plaats Uwer woning, hun gebed en hunne smeeking,
en voer hun recht uit,

50 en vergeef Uw volk wat zij tegen U gezondigd zullen hebben,
en alle hunne overtredingen,
waarmede zij tegen U zullen overtreden hebben,
en geef hun barmhartigheid voor het aangezicht dergenen,
die hen gevangen houden,
opdat zij zich hunner ontfermen;
51 want zij zijn Uw volk en Uw erfdeel,
die Gij uitgevoerd hebt uit Egypteland,
uit het midden des ijzeren ovens:
52 opdat Uwe oogen open zijn tot de smeeking Uws knechts
en tot de smeeking Uws volks Israëls,
om naar hen te hooren in al hun roepen tot U.
53 Want Gij hebt hen U tot een erfdeel afgezonderd uit alle volkeren der aarde:
gelijk als Gij gesproken hebt door den dienst van Mozes Uwen knecht,
als Gij onze vaders uit Egypte uitvoerdet,
Heere Heere."

Salomo zegent het volk.

54 Het geschiedde nu,
als Salomo voleindigd had dit gansche gebed
en deze smeeking tot den HEERE te bidden,
dat hij van voor het altaar des HEEREN opstond van het knielen op zijne knieën,
met zijne handen uitgebreid naar den hemel,
55 zoo stond hij
en zegende de gansche gemeente Israëls,
zeggende met luider stem:
56 "Geloofd zij de HEERE,
die Zijn volk Israël rust gegeven heeft naar alles,
dat Hij gesproken heeft;
niet een éénig woord is er gevallen van alle Zijne goede woorden,
die Hij gesproken heeft door den dienst van Mozes Zijnen knecht.
57 De HEERE onzen God zij met ons,
gelijk als Hij geweest is met onze vaders,
Hij verlate ons niet
en begeve ons niet,
58 neigende tot Zich ons hart,
om in alle Zijne wegen te wandelen,
en om te houden Zijne geboden
en Zijne inzettingen
en Zijne rechten,
welke Hij onzen vaders geboden heeft.
59 En dat deze mijne woorden,
waarmede ik voor den HEERE gesmeekt heb,
mogen nabij zijn voor den HEERE onzen God,
dag en nacht;
opdat Hij het recht Zijns knechts uitvoere
en het recht Zijns volks Israëls,
elk een dagelijks op zijnen dag;
60 opdat alle volkeren der aarde weten,
dat de HEERE die God is, niemand meer,
61 en ulieder hart volkomen zij met den HEERE onzen God,
om te wandelen in Zijne inzettingen,
en Zijne geboden te houden,
gelijk te dezen dage.

De offeranden bij de inwijding.

62 En de koning en gansch Israël met hem
offerden slachtofferen voor het aangezicht des HEEREN;

- 63 en Salomo offerde ten dankoffer,
 dat hij den HEERE offerde,
tweëntwintigduizend runderen [22.000]
 en **honderd en twintigduizend** schapen; [120.000 = 12 x 10.000]
 alzo hebben zij het huis des HEEREN ingewijd,
 de koning en alle de kinderen Israëls.
- 64 Te dien dage heiligde de koning het middelste des voorhofs,
 dat vóór het huis des HEEREN was,
 omdat hij aldaar het brandoffer en het spijsoffer bereid had,
 mitsgaders het vette der dankofferen;
 want het koperen altaar,
 dat voor het aangezicht des HEEREN was,
 was te klein om de brandofferen en de spijsofferen en het vette der dankofferen te bevatten.
- 65 Ter zelfder tijd ook hield Salomo het feest,
 en gansch Israël met hem,
 een groote gemeente,
 van den ingang af van Hamath
 tot de rivier van Egypte,
 voor het aangezicht des HEEREN onzes Gods,
zeven dagen en **zeven** dagen, [7+7=]
 zijnde **veertien** dagen. [14]
- 66 Op den **achtsten** dag liet hij het volk gaan, [8ste]
 en zij zegenden den koning;
 daarna gingen zij naar hunne tenten,
 blijde en goedsmoeds over al het goede,
 dat de Heere David Zijnen knecht en Israël Zijn volk gedaan had.

9

God verschijnt ten tweeden male aan Salomo.

- 1 Het geschiedde nu,
 als Salomo voleindigd had te bouwen het huis des HEEREN
 en het huis des konings,
 en al de begeerte van Salomo,
 die 't hem gelust had te maken,
- 2 dat de HEERE ten anderen male Salomo verscheen,
 gelijk als Hij hem in Gibeon verschenen was;
- 3 en de HEERE zeide tot hem:
 "Ik heb uw gebed en uwe smeeking gehoord,
 die gij voor Mijn aangezicht smeekende gedaan hebt,
 Ik heb dat huis geheiligd,
 hetwelk gij gebouwd hebt,
 opdat Ik Mijnen Naam aldaar tot in eeuwigheid zette,
 en Mijne oogen en Mijn hart zullen daar zijn te allen dage.
- 4 En zoo gij voor Mijn aangezicht wandelen zult
 gelijk als uw vader David gewandeld heeft,
 met volkomenheid des harten,
 en met oprechtheid,
 om te doen naar al wat Ik u geboden heb,
 en Mijne inzettingen en Mijne rechten houden zult:
- 5 zoo zal Ik den troon uws koninkrijks over Israël bevestigen in eeuwigheid,
 gelijk als Ik gesproken heb over uwen vader David,
 zeggende:
 'Geen man zal u afgesneden worden van den troon Israëls.'
- 6 Maar zoo gijlieden u ten eenenmale afkeeren zult,
 gij en uwe kinderen,
 van Mij na te volgen,
 en niet houden zult Mijne geboden en Mijne inzettingen,

- die Ik voor uw aangezicht gegeven heb,
 maar heengaan en andere goden dienen
 en u voor deze nederbuigen zult:
- 7 zoo zal Ik Israël uitroeien van het land,
 dat Ik hun gegeven heb,
 en dit huis,
 hetwelk Ik Mijnen Naam geheiligd heb,
 zal Ik van Mijn aangezicht wegwerpen,
 en Israël zal tot een spreekwoord en spotrede zijn onder alle volkeren.
- 8 En aangaande dit huis,
 dat verheven zal geweest zijn,
 al wie hetzelve zal voorbijgaan,
 zal zich ontzetten
 en fluiten;
 men zal zeggen:
 'Waarom heeft de HEERE alzóó gedaan aan dit land
 en aan dit Huis?'
- 9 En men zal zeggen:
 'Omdat zij den HEERE hunnen God verlaten hebben,
 Die hunne vaders uit Egypteland uitgevoerd had,
 en hebben zich aan andere goden gehouden
 en zich voor dezelve nedergebogen
 en die gediend:
 daarom heeft de HEERE al dit kwaad over hen gebracht.'"

Salomo's macht.

- 10 En het geschiedde ten einde van **twintig** jaren, [20]
 in dewelke Salomo die **twee** huizen gebouwd had, [2]
 het huis des HEEREN en het huis des konings,
- 11 (*waartoe* Hiram, de koning van Tyrus, Salomo van cederboomen
 en van denneboomen
 en van goud naar al zijnen lust opgebracht had), [20]
 dat toen de koning Salomo aan Hiram **twintig** steden gaf
 in het land van Galiléa.
- 12 En Hiram toog uit van Tyrus,
 om de steden te bezien,
 die Salomo hem gegeven had,
 maar zij waren niet recht in zijne oogen:
- 13 daarom zeide hij:
 "Wat zijn dat voor steden, mijn broeder,
 die gij gegeven hebt?"
 En hij noemde ze het land Kabul,
 tot op dezen dag.
- 14 En Hiram had den koning gezonden
 honderd en twintig talenten gouds. [120 = 12 x 10]
- 15 Dit nu is de oorzaak van den uitschot,
 dien de koning Salomo deed opkomen,
 om het huis des HEEREN te bouwen,
 en zijn huis,
 en Millo,
 en den muur van Jeruzalem,
 mitsgaders Hazor,
 en Megiddo,
 en Gezer.
- 16 Want Farao, de koning van Egypte,
 was opgekomen
 en had Gezer ingenomen
 en met vuur verbrand,

- en de Kanaänieten,
die in de stad woonden,
gedood,
en had haar aan zijne dochter,
de huisvrouw van Salomo,
tot een geschenk gegeven.
- 17 Alzoo bouwde Salomo Gezer,
en het lage Beth-Horon,
18 en Baälath,
en Tadmor in de woestijn, in dat land;
19 en alle de schatsteden, die Salomo had,
en de wagensteden,
en de steden der ruiters,
en wat de begeerte Salomo's begeerde te bouwen in Jeruzalem,
en op den Libanon,
en in het gansche land zijner heerschappij.
- 20 Aangaande al het volk,
dat overgebleven was van de Amorieten [1],
Hethieten [2],
Ferezieten [3],
Hevieten [4]
en Jebusieten [5],
die niet waren van de kinderen Israëls:
21 hunne kinderen, die na hen in het land overgebleven waren,
die de kinderen Israëls niet hadden kunnen verbannen,
die heeft Salomo gebracht op slaafschen uitschot, tot op dezen dag.
22 Doch van de kinderen Israëls maakte Salomo geenen slaaf;
maar zij waren krijgslieden,
en zijne knechten
en zijne vorsten,
en zijne hoofdlieden,
en de oversten zijner wagens en zijner ruiters.
- 23 Deze waren de oversten der bestelden,
die over het werk Salomo's waren,
vijfhonderd en vijftig, [550]
die heerschappij hadden over het volk,
dat in het werk doende was.
- 24 Doch de dochter Farao's toog van de stad Davids op tot haar huis,
hetwelk hij voor haar gebouwd had;
toen bouwde hij Millo.
- 25 En Salomo offerde **driemaal** des jaars [3x]
brandofferen en drankofferen op het altaar,
dat hij den HEERE gebouwd had,
en rookte op dat,
hetwelk voor het aangezicht des HEEREN was,
als hij het huis voltooid had.
- 26 De koning Salomo maakte ook schepen tot Ezeon-Géber,
dat bij Eloth is
aan den oever der Schelfzee,
in het land van Edom;
27 en Hiram zond met die schepen zijne knechten,
scheepslieden,
kenners van de zee,
met de knechten van Salomo;
28 en zij kwamen te Ofir,
en haalden van daar aan goud **vierhonderd en twintig** talenten, [420 = 6 x 70]
en brachten het tot den koning Salomo.

10

De koningin van Scheba.

- 1 En toen de koningin van Scheba het gerucht Salomo's hoorde,
aangaande den Naam des HEEREN,
kwam zij om hem met raadsels te verzoeken;
- 2 en zij kwam te Jeruzalem met een zeer zwaar heir,
met kemelen, dragende specerijen en zeer veel goud en kostelijk gesteente,
en zij kwam tot Salomo,
en sprak tot hem al wat in haar hart was.
- 3 En Salomo verklaarde haar alle hare woorden:
geen ding was er verborgen voor den koning,
dat hij haar niet verklaarde.
- 4 Als nu de koningin van Scheba zag al de wijsheid van Salomo,
en het huis, hetwelk hij gebouwd had,
en de spijs zijner tafels,
en het zitten zijner knechten,
en het staan zijner dienaren,
en hunne kleedingen,
en zijne schenkers,
en zijnen opgang, waardoor hij henen opging in het huis des HEEREN –
zoo was in haar geen geest meer,
- 6 en zij zeide tot den koning:
"Het woord is waarheid geweest,
dat ik in mijn land gehoord heb van uw zaken en van uwe wijsheid;
- 7 en ik heb die woorden niet geloofd,
totdat ik gekomen ben
en mijne oogen *dat* gezien hebben:
en zie,
de helft is mij niet aangezegd,
gij hebt met wijsheid en goed overtroffen het gerucht,
dat ik gehoord heb.
- 8 Welgelukzalig zijn uwe mannen,
welgelukzalig deze uwe knechten,
die gedurig voor uw aangezicht staan,
die uwe wijsheid hooren.
- 9 Geloofd zij de HEERE uw God,
Die behagen in u heeft gehad,
om u op den troon Israëls te zetten;
omdat de HEERE Israël in eeuwigheid bemint,
daarom heeft Hij u tot koning gesteld,
om recht en gerechtigheid te doen."
- 10 En zij gaf den koning honderd en twintig talenten goude,
en zeer veel specerijen
en kostelijk gesteente;
als deze specerij,
die de koningin van Scheba den koning Salomo gaf,
is er nooit meer in menigte gekomen.
- 11 Voorts ook de schepen Hiram's,
die goud uit Ofir voerden,
brachten uit Ofir zeer veel almuggimhout
en kostelijk gesteente;
- 12 en de koning maakte van dit almuggimhout steunsels
voor het huis des HEEREN
en voor het huis des konings,
mitsgaders harpen
en luiten voor de zangers:
het almuggimhout was zóó niet gekomen

[120 = 12 x 10]

- noch gezien geweest,
tot op dezen dag.
- 13 En de koning Salomo gaf der koningin van Scheba al haar behagen
wat zij begeerde,
behalve dat hij haar gaf naar het vermogen van den koning Salomo;
zoo keerde zij
en toog in haar land,
zij en hare knechten.

Salomo's rijkdom en aanzien.

- 14 Het gewicht nu van het goud,
dat voor Salomo in één jaar inkwam,
was zeshonderd zesenzestig talenten gouds; [666 (!) of 2 x 333?]
- 15 behalve dat van de kramers was,
en van den handel der kruideniers,
en van alle koningen van Arabië,
en van de geweldigen van dat land.
- 16 Ook maakte de koning Salomo tweehonderd rondassen van geslagen goud: [200]
zeshonderd *sikkelen* gouds liet hij opwegen tot elke rondas; [600]
- 17 insgelijks driehonderd schilden van geslagen goud: [300]
drie pond gouds liet hij opwegen tot elk schild; [3]
en de koning leide ze in het huis des wouds van den Libanon.
- 18 Nog maakte de koning eenen grooten elpenbeenen troon,
en hij overtoog denzelfden met dicht goud.
- 19 Deze troon had zes trappen, [6]
en het hoofd van den troon was van achteren rond,
en aan beide zijden waren leuninggen tot de zitplaats toe,
en twee leeuwen stonden bij die leuninggen. [2]
- 20 En twaalf leeuwen stonden daar op de zes trappen [12, 6]
aan beide zijden:
desgelijks is in geene koninkrijken gemaakt geweest.
- 21 Ook waren alle drinkvaten van den koning Salomo van goud,
en alle vaten van het huis des wouds van den Libanon waren van gesloten goud;
geen zilver was er aan,
want het werd in de dagen van Salomo niet voor eenig ding geacht.
- 22 Want de koning had in zee schepen van Tarsis,
met de schepen Hiram's:
deze schepen van Tarsis kwamen in,
éénmaal in drie jaren, [3]
brengende
goud en zilver,
elpenbeen en apen en pauwen.
- 23 Alzoo werd de koning Salomo grooter dan alle koningen der aarde
in rijkdom
en in wijsheid;
- 24 en de gansche aarde zocht het aangezicht Salomo's om zijne wijsheid te hooren,
die God in zijn harte gegeven had;
- 25 en zij brachten een ieder zijn geschenk,
zilveren vaten
en gouden vaten
en kleederen
en harnas
en specerijen,
paarden
en muilezels:
elk ding van jaar tot jaar.
- 26 Daartoe vergaderde Salomo wagens en ruiters,
en hij had duizend en vierhonderd wagens [1.400]

- en twaalfduizend ruiters, [12.000]
en leide ze in de wagensteden,
en bij den koning in Jeruzalem.
- 27 En de koning maakte het zilver in Jeruzalem te zijn als steenen,
en de cederen maakte hij te zijn als wilde vijgeboomen,
die in de laagte zijn,
in menigte.
- 28 En het uitbrengen der paarden was hetgeen Salomo uit Egypte had;
en aangaande het linnen garen,
de kooplieden des konings namen het linnen garen voor den prijs.
- 29 En een wagen kwam op,
en ging uit van Egypte,
voor zeshonderd *sikkelen* zilvers, [600 (2 x 300?)]
en een paard voor honderd en vijftig; [150 (3 x 50?)]
en alzóó voerden zij *die* uit door hunne hand
voor alle koningen der Hethieten
en voor de koningen van Syrië.

11

Salomo's vrouwen, afgoderij, vijanden en dood.

- 1 En de koning Salomo had vele vreemde vrouwen lief,
en dat benevens de dochter van Farao:
Moabietische,
Ammonietische,
Edomietische,
Sidonische,
Hethietische,
- 2 van die volken,
waarvan de HEERE gezegd had tot de kinderen Israëls:
"Gijlieden zult tot hen niet ingaan,
en zij zullen tot u niet inkomen,
zij zouden zekerlijk uw hart achter hunne goden neigen":
aan deze hing Salomo met liefde.
- 3 En hij had zeventienhonderd vrouwen, vorstinnen, [700+]
en driehonderd bijwijven, [300= 1000]
en zijne vrouwen neigden zijn hart.
- 4 Want het geschiedde in den tijd van Salomo's ouderdom,
dat zijne vrouwen zijn hart achter andere goden neigden,
dat zijn hart niet volkomen met den HEERE zijnen God was,
gelijk het hart zijns vaders Davids;
- 5 want Salomo wandelde Astóreth, den god der Sidoniërs, na,
en Milkom, het verfoeisel der Ammonieten;
- 6 alzoo deed Salomo dat kwaad was in de oogen des HEEREN,
en volhardde niet den HEERE te volgen
gelijk zijn vader David.
- 7 Toen bouwde Salomo eene hoogte den Kamos,
het verfoeisel der Moabieten,
op den berg, die vóór Jeruzalem is,
en den Molech,
het verfoeisel der kinderen Ammons;
- 8 en alzóó deed hij voor alle zijne vreemde vrouwen,
die haren goden rookten en offerden.
- 9 Daarom vertoornde Zich de HEERE tegen Salomo,
omdat hij zijn hart geneigd had van den HEERE den God Israëls,
Die hem tweemaal verschenen was,
en hem van deze zaak geboden had,
dat hij andere goden niet zoude nawandelen;

11 doch hij hield niet wat de HEERE geboden had.
Daarom zeide de HEERE tot Salomo:
"Dewijl dit bij u geschied is,
dat gij niet hebt gehouden Mijn verbond
en Mijne inzettingen,
die Ik u geboden heb,
Ik zal gewisselijk dit koninkrijk van u scheuren,
en het uwen knecht geven.

12 In uwe dagen nochtans zal Ik dat niet doen,
om uws vaders Davids wil;
van de hand uws zoons zal Ik het scheuren.

13 Toch zal Ik het geheele koninkrijk niet afscheuren:
éénen stam zal Ik uwen zoon geven,
om Mijns knechts Davids wil
en om Jeruzalems wil,
dat Ik verkoren heb.

14 **Zoo verwekte de HEERE Salomo eenen tegenpartijder,**
Hadad den Edomiet;
hij was van des konings zaad in Edom.

15 Want het was geschied als David in Edom was,
toen Joab de krijgsoverste optoog om de verslagenen te begraven,
dat hij al wat mannelijk was in Edom sloeg;

16 want Joab bleef aldaar zes maanden met het gansche Israël,
totdat hij al wat mannelijk was in Edom uitgeroeid had.

17 Doch Hadad was ontvloden,
hij
en *eenige* Edomietische mannen uit zijns vaders knechten met hem,
om in Egypte te komen;
Hadad nu was een klein jongskén.

18 En zij maakten zich op van Midian,
en kwamen tot Paran,
en namen met zich mannen van Paran,
en kwamen in Egypte tot Farao,
den koning van Egypte,
die hem een huis gaf,
en hem voeding toezeide,
en hem een land gaf.

19 En Hadad vond groote genade in de oogen Farao's,
zoodat hij hem tot een vrouw gaf de zuster zijner huisvrouw,
de zuster van Tachpenes de koningin.

20 En de zuster van Tachpenes baarde hem zijnen zoon Genubath,
denwelken Tachpenes opvoedde in Farao's huis,
zoodat Genubath in Farao's huis was onder Farao's zonen.

21 Toen nu Hadad in Egypte hoorde,
dat David met zijne vaderen ontslapen,
en dat Joab de krijgsoverste dood was,
zeide Hadad tot Farao:
"Laat mij gaan,
dat ik in mijn land trekke."

22 Doch Farao zeide tot hem:
"Maar wat ontbreekt u bij mij,
dat,
zie,
gij in uw land zoekt te trekken?"
En hij zeide:
"Niets,

[6]

maar laat mij evenwel gaan."

- 23 **Ook verwekte hem God eenen wederpartijder,**
Rezon,
den zoon van Eljada,
die gevloten was van zijnen heer Hadadézer,
den koning van Zoba,
- 24 tegen welken hij ook mannen vergaderd had,
en werd overste eener bende,
als David die doodde;
en getrokken zijnde naar Damascus,
woonden zij aldaar
en regeerden in Damascus;
- 25 en hij was Israëls tegenpartijder alle de dagen Salomo's
en dat benevens het kwaad,
dat Hadad *deed*,
want hij had eenen afkeer van Israël,
en hij regeerde over Syrië.
- 26 **Daartoe Jerobeam,**
de zoon Nebats,
een Efraïmiet van Zereda,
Salomo's knecht
(wiens moeders naam was Zerúa, eene weduwwrouw),
hief ook de hand op tegen den koning.
- 27 Dit is nu de zaak,
waarom hij de hand tegen den koning ophief.
Salomo bouwde Millo
en sloot de breuk zijns vaders Davids toe.
- 28 En de man Jerobeam was een dapper held:
toen Salomo dezen jongeling zag,
dat hij arbeidzaam was,
zoo stelde hij hem over al den last van het huis Jozefs.
- 29 Het geschiedde nu te dier tijd,
als Jerobeam uit Jeruzalem uitging,
dat de Profeet Ahía de Siloniet hem op den weg vond,
en hij zich een nieuw kleed aangedaan had,
en zij beiden alléén op het veld waren;
- 30 zoo vatte Ahía het nieuwe kleed,
dat aan hem was,
en scheurde het in twaalf stukken, [12]
- 31 en hij zeide tot Jerobeam:
"Neem u tien stukken, [10]
want alzóó zegt de HEERE de God Israëls:
"Zie,
Ik zal het koninkrijk van de hand Salomo's scheuren,
en u tien stammen geven; [10]
- 32 maar éénen stam zal hij hebben, [1]
om Mijns knechts Davids wil,
en om Jeruzalems wil,
de stad, die Ik verkoren heb uit alle stammen Israëls;
- 33 daarom dat zij Mij verlaten
en zich nedergebogen hebben voor
Astóreth, den god der Sidoniërs,
Kamos, den god der Moabieten,
op Milkom, den god der kinderen Ammons,
en niet gewandeld hebben in Mijne wegen,
om te doen dat recht is in Mijne oogen,

- te weten Mijne inzettingen
en Mijne rechten,
gelijk zijn vader David.
- 34 Doch niets van dit koninkrijk zal Ik uit zijne hand nemen;
maar Ik stel hem tot eenen vorst alle de dagen zijns levens,
om Mijns knechts Davids wil,
dien Ik verkoren heb,
die Mijne geboden
en Mijne inzettingen gehouden heeft.
- 35 Maar uit de hand zijns zoons zal Ik het koninkrijk nemen,
en Ik zal u daarvan tien stammen geven;
- 36 en zijnen zoon zal ik éénen stam geven,
opdat Mijn knecht David altijd eene lamp voor Mijn aangezicht hebbe in Jeruzalem,
de stad, die Ik Mij verkoren heb om Mijnen Naam daar te stellen.
- 37 Zoo zal Ik u nemen,
en gij zult regeeren over al dat uwe ziel zal begeeren,
en gij zult koning zijn over Israël.
- 38 En het zal geschieden,
zoo gij horen zult al wat Ik u zal gebieden,
en in Mijne wegen zult wandelen,
en doen dat recht in Mijne oogen is,
houdende Mijne inzettingen
en Mijne geboden,
gelijk als Mijn knecht David gedaan heeft,
dat Ik met u zal zijn,
en u een bestendig huis bouwen,
gelijk als Ik David gebouwd heb,
en zal u Israël geven;
- 39 en Ik zal om dies wille het zaad Davids verootmoedigen,
nochtans niet altijd."
- 40 Daarom zocht Salomo Jerobeam te dooden;
maar Jerobeam maakte zich op
en vlood in Egypte tot Sisak,
den koning van Egypte,
en was in Egypte, totdat Salomo stierf.
- 41 Het overige nu der geschiedenissen van Salomo,
en al wat hij gedaan heeft,
en zijne wijsheid,
is dat niet geschreven in het boek der geschiedenissen van Salomo?
- 42 De tijd nu,
dien Salomo te Jeruzalem over het gansche Israël regeerde,
was veertig jaar.
- 43 Daarna ontsliep Salomo met zijne vaderen,
en werd begraven in de stad zijns vaders Davids;
en Rehabeam zijn zoon werd koning in zijn plaats.

12

De scheuring des rijks.

- 1 En Rehabeam toog naar Sichem,
want het gansche Israël was te Sichem gekomen om hem koning te maken.
- 2 Het geschiedde nu als Jerobeam, de zoon Nebats, *dit* hoorde,
daar hij nog in Egypte was,
(want hij was van het aangezicht van den koning Salomo gevloten,
en Jerobeam woonde in Egypte),
- 3 dat zij heenzonden
en hem lieten roepen:
en Jerobeam en de gansche gemeente Israëls kwamen

- en spraken tot Rehabeam,
zeggende:
- 4 "Uw vader heeft ons juk hard gemaakt:
gij dan nu,
maak uws vaders harden dienst en zijn zwaar juk, dat hij ons opgelegd heeft, lichter,
en wij zullen u dienen."
- 5 En hij zeide tot hen:
"Gaat heen tot aan den derden dag,
komt dan weder tot mij."
En het volk ging heen.
- 6 En de koning Rehabeam hield raad met de oudsten,
die gestaan hadden voor het aangezicht van zijnen vader Salomo, als hij leefde,
zeggende:
"Hoe raadt gijlieden,
dat men dit volk antwoorden zal?"
- 7 En zij spraken tot hem,
zeggende:
"Indien gij heden de knecht van dit volk wezen zult,
en hen dienen
en hun antwoorden
en tot hen goede woorden spreken zult,
zoo zullen zij te allen dage uwe knechten zijn."
- 8 Maar hij verliet den raad der oudsten,
dien zij hem geraten hadden,
en hij hield raad met de jongelingen,
die met hem opgewassen waren,
die voor zijn aangezicht stonden,
- 9 en hij zeide tot hen:
"Wat raadt gijlieden,
dat wij dit volk antwoorden zullen,
die tot mij gesproken hebben,
zeggende:
'Maak het juk, dat uw vader ons opgelegd heeft, lichter.'"
- 10 En de jongelingen,
die met hem opgewassen waren,
spraken tot hem,
zeggende:
"Alzóó zult gij zeggen tot dat volk,
die tot u gesproken hebben,
zeggende:
'Uw vader heeft ons juk zwaar gemaakt,
maar maak gij het over ons lichter';
alzóó zult gij tot hen spreken:
'Mijn kleinste *vinger* zal dikker zijn dan mijns vaders lendenen:
indien nu mijn vader een zwaar juk op u heeft doen laden,
zoo zal ik boven uw juk nog daartoe doen;
mijn vader heeft u met geeselen gekastijd,
maar ik zal u met schorpioenen kastijden.'"
- 12 Zoo kwam Jerobeam en het gansche volk tot Rehabeam op den derden dag,
gelijk als de koning gesproken had,
zeggende:
"Komt weder tot mij op den derden dag."
- 13 En de koning antwoordde het volk hard;
want hij verliet den raad der oudsten,
dien zij hem geraten hadden,
- 14 en hij sprak tot hen naar den raad der jongelingen,
zeggende:
"Mijn vader heeft uw juk zwaar gemaakt,

- maar ik zal boven uw juk nog daartoe doen;
mijn vader heeft u met geeselen gekastijd,
maar ik zal u met schorpioenen kastijden."
- 15 Alzoo hoorde de koning naar het volk niet;
want deze omwending was van den HEERE,
opdat Hij Zijn Woord bevestigde,
hetwelk de HEERE door den dienst van Ahia den Siloniet gesproken had tot Jerobeam,
den zoon Nebats.
- 16 Toen gansch Israël zag,
dat de koning naar hen niet hoorde,
zoo gaf het volk den koning weder antwoord,
zeggende:
"Wat deel hebben wij aan David?
Ja,
geene erve *hebben wij* aan den zoon van Isai;
naar uwe tenten, o Israël;
voorzie nu uw huis, o David."
Zoo ging Israël naar zijne tenten.
- 17 Doch aangaande de kinderen Israëls,
die in de steden van Juda woonden,
over die regeerde Rehabeam ook.
- 18 Toen zond de koning Rehabeam Adoram,
die over de schatting was;
en het gansche Israël steenigde hem met steenen,
dat hij stierf;
maar de koning Rehabeam verkloekte zich om op eenen wagen te klimmen,
dat hij naar Jeruzalem vluchtte.
- 19 Alzoo vielen de Israëlieten van het huis Davids af,
tot op dezen dag.
- 20 En het geschiedde als gansch Israël hoorde,
dat Jerobeam wedergekomen was,
dat zij heenzonden
en hem in de vergadering riepen,
en hem over gansch Israël koning maakten;
niemand volgde het huis Davids dan de stam Juda alleen.
- 21 Toen nu Rehabeam te Jeruzalem gekomen was,
vergaderde hij het gansche huis van Juda
en den stam Benjamins,
honderdtachtigduizend uitgelezenen,
geoeffend ten oorlog,
om tegen het huis Israëls te strijden,
opdat hij het koninkrijk weder aan Rehabeam, den zoon Salomo's, bracht.
- 22 Doch het woord Gods geschiedde tot Semaja,
den man Gods,
zeggende:
23 "Zeg tot Rehabeam den zoon Salomo's,
den koning van Juda,
en tot het gansche huis van Juda en Benjamin,
en het overige des volks,
zeggende:
24 "Zóó zegt de HEERE:
"Gij zult niet optrekken noch strijden tegen uwe broederen,
de kinderen Israëls,
een ieder keere weder tot zijn huis,
want deze zaak is van Mij geschied.""
En zij hoorden het woord des HEEREN,
en keerden weder om weg te trekken naar het woord des HEEREN.
- 25 Jerobeam nu bouwde Sichem op het gebergte Efraïm

en woonde daarin,
en toog van daar uit
en bouwde Pnuël.

Het gouden kalf te Bethel en Dan.

- 26 En Jerobeam zeide in zijn hart:
"Nu zal het koninkrijk tot het huis Davids wederkeeren:
27 zoo dit volk opgaan zal om offeranden te doen in het huis des HEEREN te Jeruzalem,
zoo zal het hart dezes volks tot hunnen heer,
tot Rehabeam, den koning van Juda, wederkeeren;
ja,
zij zullen mij dooden,
en tot Rehabeam, den koning van Juda, wederkeeren."
28 Daarom hield de koning eenen raad,
en maakte twee gouden kalveren;
en hij zeide tot hen:
"Het is ulieden te veel om op te gaan naar Jeruzalem;
zie uwe goden, o Israël,
die u uit Egypteland opgebracht hebben."
29 En hij zette het eene te Beth-El,
en het andere stelde hij te Dan.
30 En deze zaak werd tot zonde;
want het volk ging henen voor het eene, tot Dan toe.
31 Hij maakte ook een huis der hoogten,
en maakte priesters van de geringsten des volks,
die niet waren uit de zonen van Levi;
32 en Jerobeam maakte een feest in de achtste maand
op den vijftienden dag der maand,
gelijk het feest, dat in Juda was,
en offerde op het altaar.
Desgelijks deed hij te Beth-El,
offerende den kalveren,
die hij gemaakt had;
hij stelde ook te Beth-El priesters der hoogten,
die hij gemaakt had,
33 en hij offerde op het altaar,
dat hij te Beth-El gemaakt had;
op den vijftienden dag der achtste maand,
der maand dewelke hij uit zijn hart bedacht had;
zoo maakte den kinderen Israëls een feest,
en offerde op dat altaar, rookende.

13

Jerobeam door een profeet te Bethel bestraft.

- 1 En zie,
een man Gods kwam uit Juda,
door het woord des HEEREN tot Beth-El;
en Jerobeam stond bij het altaar om te rooken.
2 En hij riep tegen het altaar door het woord des HEEREN,
en zeide:
"Altaar, altaar, zóó zegt de HEERE:
'Zie,
een zoon zal het huis Davids geboren worden,
wiens naam zal zijn Josía:
die zal op u offeren de priesters der hoogten,
die op u rooken,
en men zal menschenbeenderen op u verbranden.'"

- 3 En hij gaf te dien dage een wonderteeken,
zeggende:
"Dit is dat wonderteeken,
waarvan de HEERE gesproken heeft:
'Zie, het altaar zal vanéén gescheurd,
en de asch, die daarop is, afgestort worden.'"
- 4 Het geschiedde nu,
als de koning het woord van den man Gods hoorde,
hetwelk hij tegen het altaar te Beth-El geroepen had,
dat Jerobeam zijne hand van op het altaar uitstreckte,
zeggende:
"Grijpt hem."
Maar zijne hand,
die hij tegen hem uitgestrekt had,
verdorde,
dat hij ze niet weder tot zich trekken konde.
- 5 En het altaar werd vanéén gescheurd,
en de asch van het altaar afgestort,
naar het wonderteeken, dat de man Gods gegeven had
door het woord des HEEREN.
- 6 Toen antwoordde de koning
en zeide tot dien man Gods:
"Aanbid toch het aangezicht des HEEREN uws Gods ernstiglijk,
en bid voor mij
dat mijne hand weder tot mij kome."
Toen bad de man Gods het aangezicht des HEEREN ernstiglijk,
en de hand des konings kwam weder tot hem
en werd gelijk te voren.
- 7 En de koning sprak tot den man Gods:
"Kom met mij naar huis,
en sterk u,
en ik zal u een geschenk geven."
- 8 Maar de man Gods zeide tot den koning:
"Al gaaft gij mij de helft van uw huis,
zoo zoude ik niet met u gaan,
en ik zoude in deze plaats
geen brood eten
noch water drinken;
- 9 want zóó heeft mij de HEERE geboden door Zijn woord,
zeggende:
'Gij zult geen brood eten
noch water drinken;
en gij zult niet wederkeeren door den weg,
dien gij gegaan zijt.'"
- 10 En hij ging door eenen anderen weg,
en keerde niet weder door den weg,
door welchen hij te Beth-El gekomen was.

De dood van den profeet te Beth-El.

- 11 Een oud Profeet nu woonde te Beth-El;
en zijn zoon kwam
en vertelde hem al het werk,
dat de man Gods te dien dage in Beth-El gedaan had:
met de woorden,
die hij tot den koning gesproken had;
deze vertelden zij ook hunnen vader;
- 12 en hun vader sprak tot hen:
"Wat weg is hij getogen?"

- En zijne zonen hadden den weg gezien,
welken de man Gods was getogen,
die uit Juda gekomen was.
- 13 Toen zeide hij tot zijne zonen:
"Zadelt mij den ezel."
En zij zadelden hem den ezel,
en hij reed daarop;
- 14 en hij toog den man Gods na
en vond hem zittende onder een eik;
en hij zeide tot hem:
"Zijt gij de man Gods,
die uit Juda gekomen is?"
En hij zeide:
"Ik ben 't."
- 15 Toen zeide hij tot hem:
"Kom met mij naar huis
en eet brood."
- 16 Doch hij zeide:
"Ik kan niet met u wederkeeren
noch met u inkomen,
ik zal ook geen brood eten
noch met u water drinken in deze plaats;
- 17 want een woord is tot mij *geschied* door het woord des HEEREN:
'Gij zult aldaar noch brood eten
noch water drinken;
gij zult niet wederkeeren gaande door den weg,
door welken gij gegaan zijt.'"
- 18 En hij zeide tot hem:
"Ik ben óók een profeet gelijk gij,
en een Engel heeft tot mij gesproken door het woord des HEEREN,
zeggende:
'Breng hem weder met u in uw huis,
dat hij brood ete
en water drinke.'"
Doch hij loog hem.
- 19 En hij keerde met hem wederom,
en at brood in zijn huis en dronk water.
- 20 En het geschiedde,
als zij aan de tafel zaten,
dat het woord des HEEREN geschiedde tot den Profeet,
die hem had doen wederkeeren,
- 21 en hij riep tot den man Gods,
die uit Juda gekomen was,
zeggende:
"Zóó zegt de HEERE:
'Daarom dat gij den mond des HEEREN zijt wederspanning geweest,
en niet gehouden hebt het gebod,
dat u de HEERE uw God geboden had,
- 22 maar zijt wedergekeerd
en hebt brood gegeten
en water gedronken
ter plaatse, waarvan Hij tot u gesproken had:
"Gij zult geen brood eten
noch water drinken,
— zoo zal uw dood lichaam in uwer vaderen graf niet komen.'"
- 23 En het geschiedde,
nadat hij brood gegeten
en nadat hij gedronken had,

- dat hij hem den ezel zadelde,
te weten den Profeet, dien hij had doen wederkeeren.
- 24 Zoo toog hij heen,
en een leeuw vond hem op den weg
en doodde hem:
en zijn dood lichaam lag geworpen op den weg,
en de ezel stond daarbij,
ook stond de leeuw bij het doode lichaam.
- 25 En zie,
daar gingen lieden voorbij,
en zagen het doode lichaam geworpen op den weg,
en de ezel stond daarbij,
ook stond de leeuw bij het doode lichaam.
- 26 Als de Profeet, die hem van den weg had doen wederkeeren,
dit hoorde,
zoo zeide hij:
"Het is de man Gods,
die den mond des HEEREN wederspanning is geweest,
daarom heeft de HEERE hem den leeuw overgegeven,
die hem gebroken
en hem gedood heeft,
naar het woord des HEEREN,
dat Hij tot hem gesproken had."
- 27 Voorts sprak hij tot zijne zonen,
zeggende:
"Zadelt mij den ezel."
En zij zadelden *hem*.
- 28 Toen toog hij heen,
en vond zijn dood lichaam geworpen op den weg,
en den ezel en den leeuw staande bij het doode lichaam:
de leeuw had het doode lichaam niet gegeten
en den ezel niet gebroken.
- 29 Toen nam de Profeet het doode lichaam van den man Gods op
en leide dat op den ezel,
en bracht dat weder;
zoo kwam de oude Profeet in de stad,
om rouw te bedrijven
en hem te begraven,
- 30 en hij leide zijn dood lichaam in zijn graf,
en zij maakten over hem eene weeklage:
"Ach mijn broeder!"
- 31 Het geschiedde nu,
nadat hij hem begraven had,
dat hij sprak tot zijne zonen,
zeggende:
"Als ik zal gestorven zijn,
zoo begraaft mij in dat graf,
waarin de man Gods begraven is,
en legt mijne beenderen bij zijne beenderen.
- 32 Want de zaak zal gewis geschieden,
die hij door het woord des HEEREN uitgeroepen heeft
tegen het altaar, dat te Beth-el is,
en tegen alle de huizen der hoogten,
die in de steden van Samarië zijn."
- 33 Na deze geschiedenis keerde zich Jerobeam niet van zijnen boozen weg,
maar maakte wederom priesters der hoogten van de geringsten des volks:
wie wilde,

diens hand vulde hij,
en werd een van de priesters der hoogten;
34 en hij werd in deze zaak het huis Jerobeams tot zonde,
om *hetzelve* te doen afsnijden
en te verdelgen van den aardbodem.

14

Ahia's profetie tegen het huis van Jerobeam.

1 Te dierzelfder tijd was Abía, de zoon Jerobeams, krank;
2 en Jerobeam zeide tot zijne huisvrouw:
"Maak u nu op,
en vermom u,
dat men niet merke, dat gij Jerobeams huisvrouw zijt,
en ga henen naar Silo:
zie,
daar is de profeet Ahía,
die van mij gesproken heeft,
dat ik koning zoude zijn over dit volk;
3 en neem in uwe hand tien brooden
en koeken
en eene kruik honig,
en ga tot hem:
hij zal u te kennen geven wat dezen jongen geschieden zal."
4 En Jerobeams huisvrouw deed alzoo,
en maakte zich op
en ging naar Silo,
en kwam in het huis van Ahía.
Ahía nu kon niet zien,
want zijne oogen stonden stijf vanwege zijnen ouderdom.
5 Maar de HEERE zeide tot Ahía:
"Zie,
Jerobeams huisvrouw komt
om eene zaak van u te vragen aangaande haren zoon,
want hij is krank:
zóó en zóó zult gij tot haar spreken;
en het zal zijn,
als zij inkomt,
dat zij zich als een vreemde voordoen zal."
6 En het geschiedde
als Ahía hoorde het geruisch harer voeten,
toen zij ter deure inkwam,
dat hij zeide:
"Kom in, gij huisvrouw Jerobeams,
waarom doet gij u dus als een vreemde voor?
Want ik ben tot u gezonden met eene harde *boodschap*.
7 Ga henen,
zeg Jerobeam:
'Zóó zegt de HEERE, de God Israëls:
'Daarom dat Ik u verheven heb uit het midden des volks,
en u een voorganger over mijn volk Israël gesteld heb,
8 en het koninkrijk van het huis Davids gescheurd
en dat u gegeven heb;
en gij niet geweest zijt gelijk Mijn knecht David,
die Mijne geboden hield
en die Mij met zijn gansche hart navolgde,
om te doen alleen wat recht is in Mijne oogen;
9 maar kwaad gedaan hebt,

doende het meer dan allen, die vóór u geweest zijn,
en heengegaan zijt
en hebt u andere goden
en gegoten beelden gemaakt,
om Mij tot toorn te verwekken,
en hebt Mij achter uwen rug geworpen:
10 daarom, zie,
Ik zal kwaad over het huis Jerobeams brengen,
en van Jerobeam uitroeien wat mannelijk is,
den beslotene
en verlatene in Israël,
en Ik zal de nakomelingen van het huis Jerobeams wegdoen
gelijk de drek weggedaan wordt,
totdat het ganschelijk vergaan zij.
11 Die van Jerobeam in de stad sterft,
zullen de honden eten;
en die in het veld sterft,
zullen de vogelen des hemels eten";
want de HEERE heeft het gesproken.
12 Gij dan maak u op,
ga naar uw huis;
als uwe voeten in de stad zullen gekomen zijn,
zoo zal het kind sterven.
13 En gansch Israël zal hem beklagen,
en hem begraven;
want deze alleen van Jerobeam zal in het graf komen,
omdat in hem wat goeds voor den HEERE,
den God Israëls in het huis Jerobeams gevonden is.
14 Doch de HEERE zal Zich eenen koning verwekken over Israël,
die het huis Jerobeams te dien dage uitroeien zal;
maar wat zal het ook nu zijn?
15 De HEERE zal ook Israël slaan,
gelijk een riet in het water omgedreven wordt,
en zal Israël uitrukken uit dit goede land,
dat Hij hunnen vaders gegeven heeft,
en zal hen verstrooien op gene zijde der rivier:
daarom dat zij hunne bosschen gemaakt hebben,
den HEERE tot toorn verwekkende;
16 en Hij zal Israël overgeven,
om Jerobeams zonden wil,
die gezondigd heeft
en die Israël heeft doen zondigen."
17 Toen maakte zich Jerobeams vrouw op
en ging heen,
en kwam te Tirza:
als zij nu op den dorpel van het huis kwam,
zoo stierf de jongeling.
18 En zij begroeven hem
en gansch Israël beklagde hem,
naar het woord des HEEREN,
dat Hij gesproken had door den dienst van zijnen knecht Ahía den Profheet.
19 Het overige nu der geschiedenissen Jerobeams,
hoe hij oorlog gevoerd en
hoe hij geregeerd heeft,
zie,
die zijn geschreven in het boek der Kronieken der koningen Israëls.
20 De dagen nu die Jerobeam heeft geregeerd, zijn tweeëntwintig jaar;
en hij ontsliep met zijne vaders,

en Nadab zijn zoon regeerde in zijne plaats.

De regeering van Rehabeam.

- 21 Rehabeam nu,
de zoon van Salomo,
regeerde in Juda:
éénenveertig jaar was Rehabeam oud,
als hij koning werd,
en hij regeerde zeventien jaar te Jeruzalem,
in de stad, die de HEERE verkoren had
uit alle de stammen Israëls
om Zijnen Naam daar te zetten;
en de naam zijner moeder was Naäma,
de Ammonietische.
- 22 En Juda deed dat kwaad was in de oogen des HEEREN,
en zij verwekten Hem tot ijver,
meer dan alle hunne vaders gedaan hadden met hunne zonden,
die zij zondigden;
- 23 want ook zij bouwden zich hoogten
en opgerichte beelden
en bosschen,
op allen hoogen heuvel
en onder allen groenen boom;
- 24 daar waren ook schandjongens in het land,
zij deden naar alle de gruwelen der heidenen,
die de HEERE van het aangezicht der kinderen Israëls uit de bezitting gedreven had.
- 25 Het geschiedde nu in het vijfde jaar des konings Rehabeams,
dat Sisak, de koning van Egypte,
optoog tegen Jeruzalem,
en hij nam de schatten van het huis des HEEREN
en de schatten van het huis des konings weg,
ja,
hij nam alles weg:
hij nam ook alle de gouden schilden weg,
die Salomo gemaakt had.
- 27 En de koning Rehabeam maakte in plaats van die
koperen schilden,
en hij beval *die* onder de hand van de oversten der trawanten,
die de deur van het huis des konings bewaarden;
- 28 en het geschiedde,
zoo wanneer de koning in het huis des HEEREN ging,
dat de trawanten dezelve droegen,
en die wederbrachten in der trawanten wachtkamer.
- 29 Het overige nu der geschiedenissen Rehabeams,
en al wat hij gedaan heeft,
zijn die niet geschreven in het boek der Kronieken der koningen van Juda?
- 30 En daar was oorlog tusschen Rehabeam en tusschen Jerobeam,
alle *hunne* dagen.
- 31 En Rehabeam ontsliep met zijne vaders,
en werd begraven bij zijne vaders in de stad Davids;
en de naam zijner moeder was Naäma de Ammonietische,
en zijn zoon Abiam regeerde in zijne plaats.

15

Abiam koning van Juda.

- 1 In het achttiende jaar nu des konings Jerobeams,
des zoons Nebats,

werd Abiam koning over Juda;
2 hij regeerde drie jaren te Jeruzalem;
en de naam zijner moeder was Maächa,
eene dochter Abisaloms.
3 En hij wandelde in alle de zonden zijns vaders,
die hij vóór hem gedaan had,
en zijn hart was niet volkomen met den HEERE zijnen God,
gelijk het hart zijns vaders David.
4 Maar om Davids wil gaf de HEERE zijn God hem eene lamp in Jeruzalem,
verwekkende zijnen zoon na hem,
bevestigende Jeruzalem;
5 omdat David gedaan had dat recht was in de oogen des HEEREN,
en niet geweken was van alles, dat Hij hem geboden had,
alle de dagen zijns levens,
dan alleen in de zaak van Uría den Hethiet.
6 En daar was oorlog geweest tusschen Rehabeam
en tusschen Jerobeam,
alle de dagen zijns levens.
7 Het overige nu der geschiedenissen Abiams,
en alles wat hij gedaan heeft,
is dat niet geschreven in het boek der Kronieken der koningen van Juda?
Daar was ook oorlog tusschen Abiam
en tusschen Jerobeam.
8 En Abiam ontsliep met zijne vaderen,
en zij begroeven hem in de stad Davids:
en Asa zijn zoon regeerde in zijne plaats.

Asa koning van Juda.

9 In het twintigste jaar Jerobeams,
des konings Israëls,
werd Asa koning over Juda,
10 en hij regeerde éénneneveertig jaar te Jeruzalem;
en de naam zijner moeder was Maächa,
eene dochter Abisaloms.
11 En Asa deed wat recht was in de oogen des HEEREN,
gelijk zijn vader David;
12 want hij nam weg de schandjongens uit het land
en deed weg alle de drekgoden,
die zijne vaders gemaakt hadden;
13 ja, zelfs zijne moeder Maächa die zette hij ook af,
dat zij geen koningin was,
omdat zij een afgrijselijken afgod in een bosch gemaakt had;
ook roeide Asa uit haren afgrijselijken afgod,
en verbrandde *hem* aan de beek Kidron.
14 De hoogten werden wel niet weggenomen,
nochtans was het hart van Asa volkomen met den HEERE
alle zijne dagen.
15 En hij bracht in het huis des HEEREN de geheiligde dingen zijns vaders,
en *zijne* geheiligde dingen,
zilver en goud en vaten.
16 En daar was oorlog tussen Asa en tusschen Baësa, den koning Israëls,
alle hunne dagen.
17 Want Baësa, de koning van Israël, toog op tegen Juda
en bouwde Rama,
opdat hij niemand toeliet uit te gaan
en in te komen tot Asa,
den koning van Juda.
18 Toen nam Asa al het zilver en goud,

- dat overgebleven was in de schatten van het huis des HEEREN,
en schatten van het huis des konings,
en gaf hen in de hand zijner knechten,
en de koning Asa zond ze tot Benhadad,
den zoon Tabrimmons,
des zoons Hezions,
den koning van Syrië,
die te Damascus woonde,
zeggende:
- 19 "Daar is een verbond tusschen mij en tusschen u,
tusschen mijnen vader en tusschen uwe vader;
zie,
ik zend u een geschenk, zilver en goud:
ga heen,
maak uw verbond te niet met Baësa,
den koning Israëls,
dat hij aftrekke van tegen mij."
- 20 En Benhadad hoorde naar den koning Asa,
en zond de oversten der heiren, die hij had,
tegen de steden Israëls,
en sloeg Ijon,
en Dan,
en Abel Beth-Maächa,
en het gansche Kinneroth,
met het gansche land Naftali.
- 21 En het geschiedde als Baësa *zulks* hoorde,
dat hij afliet van Rama te bouwen,
en hij bleef te Tirza.
- 22 Toen liet de koning Asa door gansch Juda uitroepen,
(niemand was vrij),
dat zij de steenen van Rama
en het hout daarvan zouden wegdragen,
waar Baësa mede gebouwd had;
en de koning Asa bouwde daarmee Gibeä Benjamins en Mizpa.
- 23 Het overige nu aller geschiedenissen van Asa,
en al zijne macht,
en al dat hij gedaan heeft,
en de steden, die hij gebouwd heeft,
zijn die niet geschreven in het boek der Kronieken der koningen van Juda?
Doch in den tijd zijns ouderdoms werd hij krank aan zijne voeten.
- 24 En Asa ontsliep met zijne vaderen,
en werd begraven met zijne vaderen in de stad zijns vaders Davids;
en zijn zoon Josafat werd koning in zijne plaats.

Nadab koning van Israël.

- 25 Nadab nu, de zoon Jerobeams,
werd koning over Israël in het tweede jaar van Asa,
den koning van Juda,
en hij regeerde twee jaren over Israël;
- 26 en hij deed dat kwaad was in de oogen des HEEREN,
en wandelde in den weg zijns vaders
en in zijne zonde,
waarmede hij Israël had doen zondigen.
- 27 En Baësa, de zoon van Ahía,
van het huis Issaschars,
maakte een verbond tegen hem,
en Baësa sloeg hem te Gibbethon,
dat der Filistijnen is,

als Nadab en gansch Israël Gibbethon belegerden;
28 en Baësa doodde hem in het derde jaar van Asa,
den koning van Juda,
en werd koning in zijne plaats.
29 Het geschiedde nu als hij regeerde,
dat hij het gansche huis Jerobeams sloeg:
hij liet niets over van Jerobeam wat adem had,
totdat hij hem verdelgd had,
naar het woord des HEEREN,
dat hij gesproken had door den dienst van zijnen knecht Ahía den Siloniet,
30 om de zonden Jerobeams,
die zondigde,
en die Israël zondigen deed,
en om zijne terging,
waarmede hij den HEERE den God Israëls getergd had.
31 Het overige nu der geschiedenissen Nadabs,
en al wat hij gedaan heeft,
is dat niet geschreven in het boek der Kronieken der koningen Israëls?
32 En daar was oorlog tusschen Asa en tusschen Baësa,
den koning Israëls, alle hunne dagen.

Baësa koning van Israël.

33 In het derde jaar van Asa,
koning van Juda,
werd Baësa, de zoon van Ahía,
koning over gansch Israël te Tirza,
en regeerde vierentwintig jaar,
34 en deed dat kwaad was in de oogen des HEEREN,
en wandelde in den weg Jerobeams
en in zijne zonde,
waarmede hij Israël had doen zondigen.

16

Profetie tegen het huis van Baësa.

1 Toen geschiedde het woord des HEEREN tot Jehu,
den zoon van Hanani,
tegen Baësa,
zeggende:
2 "Daarom dat Ik u uit het stof verheven
en u tot eenen voorganger over Mijn volk Israël gesteld heb,
en gij gewandeld hebt in den weg Jerobeams
en Mijn volk Israël hebt doen zondigen,
Mij tot toorn verwekkende door hunne zonden:
3 zie,
zoo zal Ik de nakomelingen van Baësa
en de nakomelingen van zijn huis wegdoen,
en Ik zal uw huis maken gelijk het huis Jerobeams,
des zoons Nebats.
4 Die van Baësa in de stad sterft,
zullen de honden eten,
en die van hem in het veld sterft,
zullen de vogelen des hemels eten."
5 Het overige nu der geschiedenissen van Baësa,
en wat hij gedaan heeft,
en zijne macht,
zijn die niet geschreven in het boek der Kronieken der koningen Israëls?
6 En Baësa ontsliep met zijne vaderen,

en werd begraven te Tirza;
en zijn zoon Ela regeerde in zijne plaats.
7 Alzoo geschiedde ook het woord des HEEREN,
door den dienst van den Profeet Jehu,
den zoon van Hanani,
tegen Baësa
en tegen zijn huis,
en dat om al het kwaad,
dat hij gedaan had in de oogen des HEEREN,
Hem tot toorn verwekkende
door het werk zijner handen,
omdat hij was gelijk het huis Jerobeams,
en omdat hij hetzelfde verslagen had.

Ela koning van Israël.

8 In het zesentwintigste jaar van Asa,
den koning van Juda,
werd Ela, de zoon van Baësa,
koning over Israël te Tirza,
en regeerde twee jaren.
9 En Zimri zijn knecht,
overste van de helft der wagens
maakte eene verbintenis tegen hem,
als hij te Tirza was,
zich dronken drinkende in het huis van Arza,
den hofmeester te Tirza:
10 zoo kwam Zimri in,
en sloeg hem
en doodde hem,
in het zevenentwintigste jaar van Asa,
den koning van Juda;
en hij werd koning in zijne plaats.
11 En het geschiedde als hij regeerde,
als hij op zijnen troon zat,
dat hij het gansche huis van Baësa sloeg:
hij liet hem niet over wat mannelijk was,
noch zijne bloedverwanten
noch zijne vrienden.
12 Alzoo verdelgde Zimri het gansche huis van Baësa,
naar het woord des HEEREN,
dat Hij over Baësa gesproken had door den dienst van den Profeet Jehu,
13 om alle de zonden van Baësa
en de zonden van Ela zijnen zoon,
waarmede zij gezondigd hadden
en waarmede zij Israël hadden doen zondigen,
tot toorn verwekkende den HEERE den God Israëls door hunne ijdelheden.
14 Het overige nu der geschiedenissen van Ela,
en al wat hij gedaan heeft,
is dat niet geschreven in het boek der Kronieken der koningen Israëls?

Zimri koning van Israël.

15 In het zevenentwintigste jaar van Asa,
den koning van Juda,
regeerde Zimri zeven dagen te Tirza:
en het volk had zich gelegerd tegen Gibbethon,
dat der Filistijnen is.
16 Het volk nu, dat zich gelegerd had,
hoorde zeggen:

"Zimri heeft een verbond gemaakt,
ja, heeft ook den koning verslagen":
daarom maakte het gansche Israël te dien dage
Omri den krijgsoverste koning over Israël in het leger.
17 En Omri toog op,
en gansch Israël met hem,
van Gibbethon,
en belegerden Tirza;
18 en het geschiedde als Zimri zag,
dat de stad ingenomen was,
dat hij ging in het paleis van het huis des konings,
en verbrandde boven zich het huis des konings met vuur
en stierf,
19 om zijne zonden,
die hij gezondigd had,
doende dat kwaad was in de oogen des HEEREN,
wandelende in den weg Jerobeams
en in zijne zonde,
die hij gedaan had,
doende Israël zondigen.
20 Het overige nu der geschiedenissen van Zimri,
en zijn verbond,
dat hij gemaakt heeft,
zijn die niet geschreven in het boek der Kronieken der koningen Israëls?
21 Toen werd het volk Israëls verdeeld in twee helften:
de helft des volks volgde Tibni,
den zoon Ginaths,
om hem koning te maken,
en de helft volgde Omri;
22 maar het volk,
dat Omri volgde,
was sterker dan het volk,
dat Tibni, den zoon van Ginaths, volgde,
en Tibni stierf
en Omri regeerde.

Omri koning van Israël.

23 In het eenendertigste jaar van Asa,
den koning van Juda,
werd Omri koning over Israël,
en regeerde twaalf jaar;
te Tirza regeerde hij zes jaren.
24 En hij kocht den berg Samarië van Semer voor twee talenten zilvers,
en bebouwde den berg,
en noemde den naam der stad, die hij bouwde,
naar den naam van Semer, den heer des bergs, Samarië.
25 En Omri deed dat kwaad was in de oogen des HEEREN,
ja, hij deed erger dan allen,
die vóór hem geweest waren,
26 en hij wandelde in alle wegen Jerobeams,
des zoons Nebats,
en in zijne zonde,
waarmede hij Israël had doen zondigen,
verwekkende den HEERE den God Israëls tot toorn door hunne ijdelheden.
27 Het overige nu der geschiedenissen van Omri,
wat hij gedaan heeft,
en zijne macht,
die hij gepleegd heeft,

- zijn die niet geschreven in het boek der Kronieken der koningen Israëls?
28 En Omri ontsliep met zijne vaderen,
en werd begraven te Samarië;
en zijn zoon Achab regeerde in zijne plaats.

Achab koning van Israël.

- 29 En Achab, de zoon van Omri,
werd koning over Israël in het achtendertigste jaar van Asa,
den koning van Juda,
en Achab, de zoon van Omri,
regeerde over Israël te Samarië tweeëntwintig jaar,
30 en Achab, de zoon van Omri,
deed dat kwaad was in de oogen des HEEREN,
meer dan allen, die vóór hem geweest waren.
31 En het geschiedde,
(was het eene lichte zaak,
dat hij wandelde in de zonden Jerobeams,
des zoons Nebats?),
dat hij nog tot vrouw nam Izébel,
de dochter Ethbaäls,
des konings der Sidoniërs,
en heenging
en diende den Baäl
en boog zich voor hem,
32 en hij richtte den Baäl een altaar op in het huis Baäls,
hetwelk hij te Samarië gebouwd had;
33 ook maakte Achab een bosch,
zoodat Achab nog meer deed om den HEERE den God Israëls tot toorn te verwekken,
dan alle koningen Israëls, die voor hem geweest waren.
34 In zijne dagen bouwde Hiël de Betheliet Jericho:
op Abiram, zijnen eerstgeboren zoon, heeft hij haar gegrondvest,
en op Segub, zijnen jongsten *zoon*, heeft hij hare poorten gesteld,
naar het woord des HEEREN,
dat Hij door den dienst van Jozua, den zoon van Nun, gesproken had.

17

Elia aan de beek Krith en bij de weduwe van Zarfath.

- 1 En Elia de Tisbiet, van de inwoners van Gilead,
zeide tot Achab:
"Zoo *waarachtig als* de HEERE de God Israëls leeft,
voor Wiens aangezicht ik sta,
indien deze jaren dauw of regen zijn zal,
tenzij dan naar mijn woord."
2 Daarna geschiedde het Woord des HEEREN tot hem,
zeggende:
3 "Ga weg van hier
en wend u naar het Oosten,
en verberg u aan de beek Krith,
die vóóraan den Jordaan is;
4 en het zal geschieden,
dat gij uit de beek drinken zult,
en Ik heb den raven geboden,
dat zij u daar onderhouden zullen."
5 Hij ging dan heen
en deed naar het Woord des HEEREN;
want hij ging
en woonde bij de beek Krith,

6 die vóóraan den Jordaan is,
en de raven brachten hem des morgens brood en vleesch,
desgelijks brood en vleesch des avonds,
en hij dronk uit de beek.

7 En het geschiedde ten einde van *vele* dagen,
dat de beek uitdroogde,
want er was geen regen in het land geweest.

8 Toen geschiedde het Woord des HEEREN tot hem,
zeggende:

9 "Maak u op,
ga heen naar Zarfath,
dat bij Sidon is,
en woon aldaar;
zie,
Ik heb daar eene weduwwrouw geboden,
dat zij u onderhoude."

10 Toen maakte hij zich op
en ging naar Zarfath.
Als hij nu aan de poort der stad kwam,
zie,
zoo was daar eene weduwwrouw hout lezende;
en hij riep tot haar
en zeide:
"Haal mij toch een weinig water in dit vat,
dat ik drinke."

11 Toen zij nu heenging om *dat* te halen,
zoo riep hij tot haar
en zeide:
"Haal mij toch *ook* eene bete broods in uwe hand."

12 Maar zij zeide:
"*Zoo waarachtig als* de HEERE uw God leeft,
indien ik eenen koek heb,
dan alleen een handvol meel in de kruik
en een weinig olie in de flesch;
en zie,
ik heb een paar houten gelezen,
en ik ga heen
en zal het voor mij en mijnen zoon bereiden,
dat wij het eten
en sterven."

13 En Elia zeide tot haar:
"Vrees niet,
ga henen,
doe naar uw woord;
maar maak mij eerst een kleinen koek daarvan,
en breng mij dien hier,
doch voor u en uwen zoon zult gij daarna *wat* maken.

14 Want *zóó* zegt de HEERE de God Israëls:
'Het meel van de kruik zal niet verteerd worden,
en de olie der flesch zal niet ontbreken,
tot op den dag,
dat de HEERE regen op den aardbodem geven zal.'"

15 En zij ging heen
en deed naar het woord van Elia:
zoo at zij
en hij
en haar huis *vele* dagen,
16 het meel van de kruik werd niet verteerd,

- en de olie van de flesch ontbrak niet,
naar het Woord des HEEREN,
dat Hij gesproken had door den dienst van Elia.
- 17 En het geschiedde na deze dingen,
dat de zoon dezer vrouw,
der waardin van het huis,
krank werd;
en zijne krankheid werd zeer sterk,
totdat geen adem in hem overgebleven was.
- 18 En zij zeide tot Elia:
"Wat heb ik met u te doen, gij man Gods?
Zijt gij bij mij ingekomen om mijne ongerechtigheid in gedachtenis te brengen
en om mijnen zoon te dooden?"
- 19 En hij zeide tot haar:
"Geef mij uwen zoon."
En hij nam hem van haren schoot,
en droeg hem boven in de opperzaal,
waar hij zelf woonde,
en hij leide hem neder op zijn bed;
- 20 en hij riep den HEERE aan
en zeide:
"HEERE mijn God,
hebt Gij dan ook deze weduwe,
bij welke ik herberg,
zoo kwalijk gedaan,
dat Gij haren zoon gedood hebt?"
- 21 En hij strekte zich driemaal uit over het kind,
en riep den HEERE aan
en zeide:
"HEERE mijn God,
laat toch de ziel dezes kinds in hem wederkomen."
- 22 En de HEERE verhoorde de stem van Elia,
en de ziel des kinds kwam weder in hem,
dat het weder levend werd.
- 23 En Elia nam het kind
en bracht het af van de opperzaal in het huis,
en gaf het aan zijne moeder,
en Elia zeide:
"Zie,
uw zoon leeft."
- 24 Toen zeide die vrouw tot Elia:
"Nu weet ik,
dat gij een man Gods zijt,
en dat het Woord des HEEREN in uwen mond waarheid is."

18

Elia en de profeten van Baäl.

- 1 En het gebeurde *na* vele dagen,
dat het Woord des HEEREN geschiedde tot Elia,
in het derde jaar,
zeggende:
"Ga heen,
vertoon u aan Achab,
want Ik zal regen geven op den aardbodem."
- 2 En Elia ging heen om zich aan Achab te vertoonen.
En de honger was sterk in Samarië;
- 3 en Achab had Obadja den hofmeester geroepen;

(en Obadja was den HEERE zeer vreezende;
4 want het geschiedde,
als Izébel de Priesters des HEEREN uitroeide,
dat Obadja honderd Profeten nam,
en verborg hen bij vijftig man in eene spelonk,
en onderhield hen met brood en water);
5 en Achab had gezegd tot Obadja:
"Trek door het land
tot alle waterfonteinen
en tot alle rivieren;
misschien zullen wij gras vinden,
opdat wij de paarden en de muilezels in het leven behouden
en niets uitroeien van de beesten."
6 En zij deelden het land onder zich,
dat zij het doortrokken:
Achab ging afzonderlijk op eenen weg,
en Obadja ging óók afzonderlijk op eenen weg.
7 Als nu Obadja op den weg was,
zie,
zoo was hem Elía tegemoet
en hem kennende,
zoo viel hij op zijn aangezicht,
en zeide:
"Zijt gij mijn heer Elía?"
8 Hij zeide:
"Ik ben het:
ga heen,
zeg uwen heer:
"Zie,
Elia is *hier*."
9 Maar hij zeide:
"Wat heb ik gezondigd,
dat gij uwen knecht geeft in de hand Achabs,
dat hij mij doode?"
10 *Zoo waarachtig als de HEERE uw God leeft,*
zoo er een volk of koninkrijk is,
waar mijn heer niet gezonden heeft
om u te zoeken!
En als zij zeiden:
'Hij is hier niet,'
zoo nam hij dat koninkrijk en dat volk eenen eed af,
dat zij u niet hadden gevonden.
11 En nu zegt gij:
'Ga heen,
zeg uwen heer:
"Zie,
Elía is *hier*."
12 En het mocht geschieden,
wanneer ik van u zoude weggegaan zijn,
dat de Geest des HEEREN u wegnam,
ik weet niet waarheen,
en ik kwam om *dat* Achab aan te zeggen,
en hij vond u niet,
zoo zoude hij mij dooden:
ik, uw knecht nu, vreeze den HEERE van mijne jonkheid af.
13 Is mijnen heer niet aangezegd wat ik gedaan heb,
als Izébel de Profeten des HEEREN doodde,
dat ik van de Profeten des HEEREN honderd man heb verborgen,

- elke vijftig man in eene spelonk,
en die met brood en water onderhouden heb?
- 14 En nu zegt gij:
'Ga heen,
zeg uwen heer:
"Zie,
Elía is *hier*,"
en hij zoude mij doodslaan."
- 15 En Elía zeide:
"Zoo *waarachtig als* de HEERE der heirscharen leeft,
voor Wiens aangezicht ik sta,
ik zal voorzeker mij heden aan hem vertoonen."
- 16 Toen ging Obadja Achab tegemoet,
en zeide het hem aan;
en Achab ging Elía tegemoet.
- 17 En het geschiedde als Achab Elía zag,
dat Achab tot hem zeide:
"Zijt gij die beroerder Israëls?"
- 18 Toen zeide hij:
"Ik heb Israël niet beroerd,
maar gij en uws vaders huis,
daarmede dat gijlieden de geboden des HEEREN verlaten hebt
en de Baäls nagevolgd zijt.
- 19 Nu dan,
zend heen,
verzamel tot mij het gansche Israël op den berg Karmel,
en de vierhonderd en vijftig profeten Baäls,
en de vierhonderd profeten van het bosch,
die van de tafel Izébels eten."
- 20 Zoo zond Achab onder alle de kinderen Israëls,
en verzamelde de profeten op den berg Karmel.
- 21 Toen naderde Elía tot het gansche volk
en zeide:
"Hoe lang hinkt gij op twee gedachten?
Zoo de HEERE God is, volgt Hem na,
en zoo het Baäl is, volgt hem na."
Maar het volk antwoordde hem niet één woord.
- 22 Toen zeide Elía tot het volk:
"Ik ben alléén een Profeet des HEEREN overgebleven,
en de profeten Baäls zijn vierhonderd en vijftig mannen.
- 23 Dat men ons dan twee varren geve,
en dat zij voor zich den éénen var kiezen,
en hem in stukken deelen
en op het hout leggen,
maar geen vuur daaraan leggen;
en ik zal den anderen var bereiden
en op het hout leggen,
en geen vuur daaraan leggen;
- 24 roept gij daarna den naam uws gods aan,
en ik zal den Naam des HEEREN aanroepen;
en de God, Die door vuur antwoorden zal,
die zal God zijn."
En het gansche volk antwoordde
en zeide:
"Dat woord is goed."
- 25 En Elía zeide tot de profeten Baäls:
"Kiest gijlieden voor u den éénen var,
en bereidt gij *hem* eerst,

want gij zijt velen,
en roept den naam uws gods aan,
en legt geen vuur daaraan."

26 En zij namen den var,
dien hij hun gegeven had,
en bereidden *hem*,
en riepen den naam Baäls aan van den morgen tot op den middag,
zeggende:
"O Baäl, antwoord ons."
Maar daar was geene stem
en geen antwoorder.
En zij sprongen tegen het altaar,
dat men gemaakt had.

27 En het geschiedde op den middag,
dat Elía met hen spotte
en zeide:
"Roept met luider stem,
want hij is een god,
omdat hij in gepeins is,
of omdat hij wat te doen heeft,
of omdat hij eene reis heeft;
misschien slaapt hij, en zal wakker worden."

28 En zij riepen met luider stem,
en zij sneden zichzelf met messen
en met priemen naar hunne wijze,
totdat zij bloed over zich uitstortten.

29 Het geschiedde nu als de middag voorbij was,
dat zij profeteerden,
totdat men het spijsoffer zoude offeren,
maar daar was geene stem,
en geen antwoorder,
en geene opmerking.

30 Toen zeide Elía tot het gansche volk:
"Nadert tot mij";
en al het volk naderde tot hem.
En hij heelde het altaar des HEEREN, dat verbroken was.

31 En Elía nam twaalf steenen,
naar het getal der stammen der kinderen Jakobs,
(tot welken het Woord des HEEREN geschied was,
zeggende:
"Israël zal uw naam zijn"),

32 en hij bouwde met die steenen het altaar in den Naam des HEEREN;
daarna maakte hij eene groeve rondom het altaar,
naar de wijde van twee maten zaads.

33 En hij schikte het hout,
en deelde den var in stukken,
en leidde *hem* op het hout.

34 En hij zeide:
"Vult vier kruiken met water,
en giet het op het brandoffer en op het hout."
En hij zeide:
"Doet het ten tweeden male",
en zij deden het ten tweeden male.
Voorts zeide hij:
"Doet het ten derden male",
en zij deden het ten derden male,

35 dat het water rondom het altaar liep;
daartoe vulde hij ook de groeve met water.

- 36 Het geschiedde nu als men het spijsoffer offerde,
dat de Profeet Elía naderde
en zeide:
"HEERE,
God Abrahams, Isaäks en Israëls,
dat het heden bekend worde,
dat Gij God in Israël zijt,
en ik uw knecht,
en dat ik alle deze dingen naar Uw Woord gedaan heb.
- 37 Antwoord mij HEERE,
antwoord mij,
opdat dit volk erkenne,
dat Gij, o HEERE, die God zijt,
en dat Gij hun hart achterwaarts omgewend hebt."
- 38 Toen viel het vuur des HEEREN
en verteerde
dat brandoffer
en dat hout
en die steenen
en dat stof,
ja, lekte dat water op,
hetwelk in de groeve was.
- 39 Als nu het gansche volk dat zag,
zoo vielen zij op hunne aangezichten,
en zeiden:
"De HEERE is God,
de HEERE is God."
- 40 En Elía zeide tot hen:
"Grijpt de profeten Baäls,
dat niemand van hen ontkome."
Zij grepen hen,
en Elía voerde hen af aan de beek Kison
en slachtte hen aldaar.
- 41 Daarna zeide Elía tot Achab:
"Trek op,
eet
en drink,
want er is een geruisch eens overvloedigen regens."
- 42 Alzoo toog Achab op
om te eten
en te drinken.
Maar Elía ging op naar de hoogte van Karmel
en breidde zich uit voorwaarts ter aarde;
daarna leidde hij zijn aangezicht tusschen zijne knieën,
- 43 en hij zeide tot zijnen jongen:
"Ga nu op,
en zie uit naar de zee."
Toen ging hij op
en zag uit,
en zeide:
"Daar is niets."
Toen zeide hij:
"Ga weder heen, zevenmaal."
- 44 En het geschiedde bij de zevende maal,
dat hij zeide:
"Zie,
eene kleine wolk, als eens mans hand, gaat op van de zee."
En hij zeide:

- "Ga op,
zeg tot Achab:
'Span aan,
en kom af,
dat u de regen niet ophoude."
45 En het geschiedde ondertusschen,
dat de hemel van wolken en wind zwart werd,
en daar kwam een groote regen;
en Achab reed weg
en toog naar Jizreël.
46 En de hand des HEEREN was over Elía,
en hij gordde zijne lendenen,
en liep voor het aangezicht Achabs heen
tot waar men te Jizreël komt.

19

Elia in de woestijn.

- 1 En Achab zeide Izébel áán al wat Elía gedaan had,
en allen, die hij gedood had,
te weten alle de profeten met het zwaard.
2 Toen zond Izébel eenen bode tot Elía,
om te zeggen:
"Zóó doen *mij* de goden
en doen zóó daartoe,
voorzeker ik zal morgen omtrent dezen tijd uwe ziel stellen
als de ziel van elk hunner."
3 Toen hij dat zag,
maakte hij zich op
en ging heen om zijns levens wil,
en kwam te Ber-Seba, dat in Juda is,
en liet zijnen jongen aldaar;
4 maar hij zelf ging heen in de woestijn een dagreis,
en kwam
en zat onder eenen jeneverboom,
en bad, dat zijne ziel stierve,
en zeide:
"Het is genoeg,
neem nu, HEERE, mijne ziel,
want ik ben niet beter dan mijne vaderen."
5 En hij leide zich neder
en sliep onder eenen jeneverboom;
en zie,
toen roerde hem een Engel aan,
en zeide tot hem:
"Sta op,
eet."
6 En hij zag om,
en zie,
aan zijn hoofdeinde was een koek op de kolen gebakken,
en eene flesch met water;
alzo at hij
en dronk,
en leide zich wederom neder.
7 En de Engel des HEEREN kwam ten anderen male weder,
en roerde hem aan
en zeide:
"Sta op,

eet,
want de weg zoude voor u te veel zijn."
8 Zoo stond hij op,
en at
en dronk,
en hij ging door de kracht dezer spijs
veertig dagen en veertig nachten tot aan den berg Gods Horeb.

Elia aan den Horeb.

9 En hij kwam aldaar in eene spelonk
en vernachtte aldaar;
en zie,
het Woord des HEEREN geschiedde tot hem,
en zeide tot hem:
"Wat maakt gij hier, Elía?"
10 En hij zeide:
"Ik heb zeer geijverd voor den HEERE, den God der heirscharen;
want de kinderen Israëls hebben Uw verbond verlaten,
Uwe altaren afgebroken
en Uwe Profeten met het zwaard gedood,
en ik alleen ben overgebleven,
en zij zoeken mijne ziel om die weg te nemen."
11 En Hij zeide:
"Ga uit
en sta op dezen berg voor het aangezicht des HEEREN."
En zie,
de HEERE ging voorbij,
en een groote en sterke wind,
scheurende de bergen
en brekende de steenrotsen voor den HEERE heen;
doch de HEERE was in den wind niet;
en na deze wind een aardbeving;
de HEERE was *ook* in de aardbeving niet;
12 en na de aardbeving een vuur:
de HEERE was *ook* in het vuur niet;
en na het vuur het suizen van eene zachte stilte;
13 en het geschiedde als Elía *dat* hoorde,
dat hij zijn aangezicht bewond met zijnen mantel,
en uitging
en stond in den ingang der spelonk.
En zie,
eene stem *kwam* tot hem,
die zeide:
"Wat maakt gij hier, Elía?"
14 En hij zeide:
"Ik heb zeer geijverd voor den HEERE, den God der heirscharen;
want de kinderen Israëls hebben Uw verbond verlaten,
Uwe altaren afgebroken
en Uwe Profeten met het zwaard gedood,
en ik alleen ben overgebleven,
en zij zoeken mijne ziel om die weg te nemen."
15 En de HEERE zeide tot hem:
"Ga,
keer weder op uwen weg naar de woestijn van Damascus,
en ga daarin,
en zalf Hazaël tot koning over Syrië;
16 daartoe zult gij Jehu, den zoon van Nimsi,
zalven tot koning over Israël;

- en Elisa, den zoon van Safat, van Abel-Mehola,
zult gij tot profeet zalven in uwe plaats.
- 17 En het zal geschieden,
dat Jehu hem, die van het zwaard Hazaëls ontkomt, dooden zal;
en die van het zwaard van Jehu ontkomt, dien zal Elísa dooden.
- 18 Ook heb ik in Israëel doen overblijven zeventuizend,
wier knieën zich niet gebogen hebben voor Baäl,
en wier mond hem niet gekust heeft."

De roeping van Elisa.

- 19 Zoo ging hij van daar,
en vond Elísa,
den zoon Safats;
deze ploegde met twaalf juk *runderen* voor zich uit,
en hij was bij het twaalfde;
en Elía ging tot hem
en wierp zijnen mantel op hem.
- 20 En hij verliet de runderen,
en liep Elía na,
en zeide:
"Dat ik toch mijnen vader en mijne moeder kusse,
daarna zal ik u navolgen."
En hij zeide tot hem:
"Ga,
keer weder,
want wat heb ik u gedaan?"
- 21 Zoo keerde hij weder van achter hem af,
en nam een juk runderen
en slachtte ze,
en met het gereedschap der runderen kookte hij hun vleesch,
het welk hij het volk gaf,
en zij aten.
Daarna stond hij op,
en volgde Elía
en diende hem.

20

Achab overwint Benhadad van Syrië tweemaal.

- 1 En Benhadad, de koning van Syrië, vergaderde al zijne macht
en tweeëndertig koningen waren met hem,
en paarden en wagens,
en hij toog op,
en belegerde Samarië
en voerde oorlog tegen haar.
- 2 En hij zond boden tot Achab, den koning Israëls, in de stad,
3 en hij zeide hem aan:
"Zóó zegt Benhadad:
'Uw zilver en uw goud, dat is mijn;
daartoe uwe vrouwen en uwe beste kinderen, die zijn mijne.'"
- 4 En de koning Israëls antwoordde
en zeide:
"Naar uw woord, mijn heer de koning,
ik ben uwe,
en al wat ik heb."
- 5 Daarna kwamen de boden weder
en zeiden:
"Alzóó spreekt Benhadad,

- zeggende:
'Ik heb wel tot u gezonden,
zeggende:
"Uw zilver en uw goud en uwe vrouwen en uwe kinderen zult gij mij geven;
6 maar morgen om dezen tijd zal ik mijne knechten tot u zenden,
dat zij uw huis en uwer knechten huizen bezoeken,
en het zal geschieden,
dat zij al het begeerlijke uwer oogin in hunne handen leggen
en wegnemen zullen."""
- 7 Toen riep de koning Israëls alle oudsten des lands,
en zeide:
"Merkt toch
en ziet,
dat deze het kwade zoekt;
want hij had tot mij gezonden
om mijne vrouwen
en om mijne kinderen
en om mijn zilver
en om mijn goud,
en ik heb het hem niet geweigerd."
8 Doch alle de oudsten en het gansche volk zeiden tot hem:
"Hoor niet
en bewillig niet."
9 Daarom zeide hij tot de boden van Benhadad:
"Zegt mijnen heer den koning:
'Alles, waarom gij in het eerst tot uwen knecht gezonden hebt,
zal ik doen,
maar deze zaak kan ik niet doen."
Zoo gingen de boden heen
en brachten hem bescheid weder.
10 En Benhadad zond tot hem
en zeide;
"De goden doen mij zóó
en doen zóó daartoe,
indien het stof van Samarië genoeg zal zijn tot handvullen voor al het volk,
dat mijne voetstappen volgt."
11 Maar de koning Israëls antwoordde
en zeide:
"Spreekt *tot hem*.
'Die zich aangordt,
beroeme zich niet
als die zich losmaakt."
12 En het geschiedde als hij dit woord hoorde,
daar hij was drinkende, hij en de koningen, in de tenten,
dat hij zeide tot zijne knechten:
"Legt aan."
En zij leidden aan tegen de stad.
13 En zie,
een Profeet trad tot Achab, den koning Israëls,
en zeide:
"Zóó zegt de HEERE:
'Hebt gij gezien al deze groote menigte?
Zie,
Ik zal ze heden in uwe hand geven,
opdat gij weet,
dat Ik de HEERE ben."
14 En Achab zeide:
"Door wien?"

- En hij zeide:
"Zóó zegt de HEERE:
'Door de jongens van de oversten der landschappen.'
En hij zeide:
"Wie zal den strijd aanbinden?"
En hij zeide:
"Gij."
- 15 Toen telde hij de jongens van de oversten der landschappen,
en zij waren tweehonderd tweeëndertig;
en na hen telde hij al het volk,
alle de kinderen Israëls,
zevenduizend;
- 16 en zij togen uit op den middag.
Benhadad nu dronk zich dronken in de tenten,
hij en de koningen,
de tweeëndertig koningen, die hem hielpen.
- 17 En de jongens van de oversten der landschappen togen eerst uit.
Doch Benhadad zond *eenigen* uit,
en zij boodschapten hem,
zeggende:
"Uit Samarië zijn mannen uitgetogen."
- 18 En hij zeide:
"Hetzij dat zij tot vrede uitgetogen zijn,
grijpt hen levend;
hetzij ook dat zij ten strijde uitgetogen zijn,
grijpt hen levend."
- 19 Zoo togen deze jongens van de oversten der landschappen uit de stad,
en het heir dat hen navolgde,
20 en een ieder sloeg zijnen man,
zoodat de Syriërs vloden,
en Israël jaagde hen na;
doch Benhadad, de koning van Syrië, ontkwam op een paard,
met *eenige* ruiters.
- 21 En de koning Israëls toog uit,
en sloeg paarden en wagens,
dat hij eenen grooten slag aan de Syriërs sloeg.
- 22 Toen trad die Profeet tot den koning Israëls,
en zeide tot hem:
"Ga heen,
sterk u,
en bemerk
en zie wat gij doen zult;
want met de wederkomst des jaars zal de koning van Syrië tegen u optrekken."
- 23 Want de knechten des konings van Syrië hadden tot hem gezegd:
"Hunne goden zijn berggoden,
daarom zijn zij sterker geweest dan wij;
maar zeker, laat ons tegen hen op het effen veld strijden:
zoo wij niet sterker zijn dan zij!"
- 24 Daarom doe deze zaak:
Doe de koningen weg,
elk een uit zijn plaats
en stel landvoogden in hunne plaats.
- 25 En gij,
tel u een heir als dat heir,
dat van de uwen gevallen is,
en paarden als die paarden
en wagens als die wagens
en laat ons tegen hen op het effen veld strijden:

zoo wij niet sterker zijn dan zij!"
 En hij hoorde naar hunne stem
 en deed alzoo.

26 Het geschiedde nu met de wederkomst des jaars,
 dat Benhadad de Syriërs monsterde;
 en hij toog op naar Afek ten oorlog tegen Israël.

27 De kinderen Israëls werden óók gemonsterd,
 en waren verzorgd van leeftocht,
 en trokken hun tegemoet;
 en de kinderen Israëls legerden zich tegenover hen
 als twee bloote geitekudden,
 maar de Syriërs vervulden het land.

28 En de man Gods trad toe,
 en sprak tot den koning Israëls
 en zeide:
 "Zóó zegt de HEERE:
 'Daarom dat de Syriërs gezegd hebben:
 "De HEERE is een God der bergen
 en Hij is niet een God der laagten",
 zoo zal Ik al deze groote menigte in uwe hand geven,
 opdat gijlieden weet,
 dat Ik de HEERE ben.'"

29 En dezen waren gelegerd tegenover genen,
 zeven dagen;
 het geschiedde nu op den zevenden dag,
 dat de strijd aanging,
 en de kinderen Israëls sloegen van de Syriërs honderdduizend voetvolks op éénen dag;

30 en de overgeblevenen vloden naar Afek in de stad,
 en de muur viel op zevenentwintigduizend mannen,
 die overgebleven waren.
 Ook vlood Benhadad,
 en kwam in de stad *van kamer in kamer*.

31 Toen zeiden zijne knechten tot hem:
 "Zie toch,
 wij hebben gehoord,
 dat de koningen van het huis Israëls goedertierene koningen zijn:
 laat ons toch zakken om onze lendenen leggen
 en koorden om onze hoofden,
 en uitgaan tot den koning Israëls;
 mogelijk zal hij uwe ziel in het leven behouden."

32 Toen gordden zij zakken om hunne lendenen
 en koorden om hunne hoofden,
 en kwamen tot den koning Israëls,
 en zeiden:
 "Uw knecht Benhadad zegt:
 'Laat toch mijne ziel leven.'"

En hij zeide:
 "Leeft hij dan nog?
 Hij is mijn broeder."

33 De mannen nu namen naarstiglijk waar
 en vatten het haastiglijk aan,
 of het van hem ware,
 en zeiden:
 "Uw broeder Benhadad *leeft*."
 En hij zeide:
 "Komt,
 brengt hem."
 Toen kwam Benhadad tot hem uit,

- en hij deed hem op den wagen klimmen.
- 34 En hij zeide tot hem:
"De steden, die mijne vader van uwen vader genomen heeft,
zal ik wedergeven,
en maak u straten in Damascus,
gelijk mijn vader in Samarië gemaakt heeft."
"En ik," *antwoordde Achab*, "zal u met dit verbond dan laten gaan."
Zoo maakte hij een verbond met hem
en liet hem gaan.
- 35 Toen zeide een man uit de zonen der Profeten tot zijnen naaste,
door het Woord des HEEREN:
"Sla mij toch."
En de man weigerde hem te slaan.
- 36 En hij zeide tot hem:
"Daarom dat gij der stem des HEEREN niet gehoorzaam zijt geweest,
zie,
als gij van mij weggegaan zijt,
zoo zal u een leeuw slaan."
En als hij van bij hem weggegaan was,
zoo vond hem een leeuw
die hem sloeg.
- 37 Daarna vond hij eenen anderen man,
en zeide:
"Sla mij toch."
En alle man sloeg hem,
slaande
en wondende.
- 38 Toen ging de Profeet heen
en stond voor den koning op den weg,
en hij vermoemde zich met asch boven zijne oogen.
- 39 En het geschiedde als de koning voorbijging,
dat hij tot den koning riep
en zeide:
"Uw knecht was uitgegaan in het midden des strijds,
en zie,
een man was afgeweken,
en bracht tot mij eenen man
en zeide:
'Bewaar dezen man,
indien hij eenigszins gemist wordt,
zoo zal uwe ziel in de plaats zijner ziel zijn,
of gij zult een talent zilvers opwegen.'
- 40 Het geschiedde nu als uw knecht hier en daar doende was,
dat hij er niet was."
Toen zeide de koning Israëls tot hem:
"Zóó is uw oordeel,
gij zelf hebt het geveld."
- 41 Toen haastte hij zich
en deed de asch af van zijne oogen,
en de koning Israëls kende hem,
dat hij een der Profeten was.
- 42 En hij zeide tot hem:
"Zóó zegt de HEERE:
'Omdat gij den man, dien Ik verbannen heb,
uit de hand hebt laten gaan,
zoo zal uwe ziel in de plaats zijner ziel zijn,
en uw volk in de plaats zijns volks.'"
- 43 En de koning Israëls toog heen gemelijk en toornig naar zijn huis,

en kwam te Samarië.

21

Achab en Naboth.

- 1 Het geschiedde nu na deze dingen,
alzo Naboth, een Jizreëliet, eenen wijngaard had,
die te Jizreël was,
bij het paleis Achabs, des konings van Samarië,
- 2 dat Achab sprak tot Naboth,
zeggende:
"Geef mij uwen wijngaard,
opdat hij mij zij tot een kruidhof,
dewijl hij nabij mijn huis is;
en ik zal u daarvoor geven eenen wijngaard,
die beter is dan die;
of zoo het goed in uwe oogen is,
ik zal u in geld deszelfs waarde geven."
- 3 Maar Naboth zeide tot Achab:
"Dat late de HEERE verre van mij zijn,
dat ik u de erve mijner vaderen geven zoude."
- 4 Toen kwam Achab in zijn huis,
gemelijk en toornig over het woord,
dat Naboth de Jizreëliet tot hem gesproken had,
en gezegd:
"Ik zal de erve mijner vaderen niet geven";
en hij leide zich neder op zijn bed,
en keerde zijn aangezicht om,
en at geen brood.
- 5 Maar Izébel, zijne huisvrouw, kwam tot hem,
en sprak tot hem:
"Wat is dit,
dat uw geest dus gemelijk is,
en dat gij geen brood eet?"
- 6 En hij sprak tot haar:
"Omdat ik tot Naboth den Jizreëliet gesproken
en hem gezegd heb:
'Geef mij uwen wijngaard om geld,
of zoo het u behaagt,
ik zal u een wijngaard in zijne plaats geven';
maar hij heeft gezegd:
'Ik zal u mijnen wijngaard niet geven.'"
- 7 Toen zeide Izébel, zijne huisvrouw, tot hem:
"Zoudt gij nu het koninkrijk over Israël regeeren?
Sta op,
eet brood,
en uw hart zij vroolijk:
Ik zal u den wijngaard Naboths des Jizreëliets geven."
- 8 Zij dan schreef brieven in den naam Achabs,
en verzegelde ze met zijn zegel,
en zond de brieven tot de oudsten en tot de edelen,
die in zijne stad waren,
wonende met Naboth;
- 9 en zij schreef in die brieven,
zeggende:
"Roept een vasten uit,
en zet Naboth in de hoogste plaats des volks,
en zet tegenover hem twee mannen,
- 10

- zonen Belials,
die tegen hem getuigen,
zeggende:
'Gij hebt God en den koning gezegend,'
en voert hem uit
en steenigt hem,
dat hij sterft."
- 11 En de mannen zijner stad,
die oudsten en die edelen, die in zijne stad woonden,
deden gelijk als Izébel tot hen gezonden had,
gelijk als geschreven was in de brieven,
die zij tot hen gezonden had;
- 12 zij riepen een vasten uit,
en zij zetten Naboth in de hoogste plaats des volks.
- 13 Toen kwamen de twee mannen, zonen Belials,
en zetten zich tegenover hem:
en de mannen Belials getuigden tegen hem,
tegen Naboth,
voor het volk,
zeggende:
"Naboth heeft God en den koning gezegend."
En zij voerden hem buiten de stad
en steenigden hem met steenen,
dat hij stierf.
- 14 Daarna zonden zij tot Izébel,
zeggende:
"Naboth is gesteenigd
en is dood."
- 15 Het geschiedde nu,
toen Izébel hoorde,
dat Naboth gesteenigd
en dood was,
dat Izébel tot Achab zeide:
"Sta op,
bezit den wijngaard Naboths des Jizreëliets erfelijk,
dien hij u weigerde om geld te geven:
want Naboth leeft niet,
maar is dood."
- 16 En het geschiedde,
als Achab hoorde dat Naboth dood was,
dat Achab opstond,
om naar den wijngaard Naboths des Jizreëliets af te gaan,
om dien erfelijk te bezitten.
- 17 Doch het Woord des HEEREN geschiedde tot Elía den Tisbiet,
zeggende:
- 18 "Maak u op,
ga henen af,
Achab, den koning Israëls, tegemoet,
die in Samarië is:
zie,
hij is in den wijngaard Naboths,
waarheen hij afgegaan is om dien erfelijk te bezitten.
- 19 En gij zult tot hem spreken,
zeggende:
'Alzoo zegt de HEERE:
"Hebt gij doodgeslagen
en ook eene erfelijke bezitting ingenomen?"'
Daartoe zult gij tot hem spreken,

zeggende:
 'Alzoo zegt de HEERE:
 "Ter plaatse, waar de honden het bloed Naboths gelekt hebben,
 zullen de honden uw bloed lekken,
 ja, het uwe."'''
 20 En Achab zeide tot Elía:
 "Hebt gij mij gevonden, o mijn vijand?"
 En hij zeide:
 "Ik heb u gevonden,
 overmits gij uzelf verkocht hebt om te doen wat kwaad is in de oogen des HEEREN.
 21 Zie,
 Ik zal kwaad over u brengen,
 en uwe nakomelingen wegdoen,
 en Ik zal van Achab uitroeien wat mannelijk is,
 mitsgaders den beslotene en verlatene in Israël;
 22 en Ik zal uw huis maken gelijk het huis Jerobeams, des zoons Nebats,
 en gelijk het huis van Baësa, den zoon van Ahía,
 om de terging, waarmede gij *Mij* getergd hebt,
 en dat gij Israël hebt doen zondigen."
 23 Voorts ook over Izébel sprak de HEERE,
 zeggende:
 "De honden zullen Izébel eten aan den voorwal Jizreëls.
 24 Die van Achab sterft in de stad,
 zullen de honden eten,
 en die in het veld sterft,
 zullen de vogelen des hemels eten."
 25 Doch er was niemand geweest gelijk Achab,
 die zichzelf verkocht had om toe doen dat kwaad was in de oogen des HEEREN,
 dewijl Izébel, zijne huisvrouw, hem ophitste;
 26 en hij deed zeer gruwelijk,
 wandelende achter de drekgoden:
 naar alles dat de Amorieten gedaan hadden,
 die God voor het aangezicht der kinderen Israëls uit de bezitting verdreven had.
 27 Het geschiedde nu,
 als Achab deze woorden hoorde,
 dat hij zijne kleederen scheurde
 en eenen zak om zijn vleesch leide,
 en vastte;
 hij lag ook neder in den zak,
 en ging langzaam.
 28 En het Woord des HEEREN geschiedde tot Elía den Tisbiet,
 zeggende:
 29 "Hebt gij gezien,
 dat Achab zich vernedert voor Mijn aangezicht?
 Daarom dewijl hij zich vernedert voor Mijn aangezicht,
 zoo zal Ik het kwaad in zijne dagen niet brengen:
 in de dagen zijns zoons zal Ik dat kwaad over zijn huis brengen."

22

Tocht van Achab en Josafat tegen de Syriërs.

1 En zij zaten drie jaren stil,
 dat er geen oorlog was tusschen Syrië en tusschen Israël.
 2 Maar het geschiedde in het derde jaar,
 als Josafat, de koning van Juda, tot den koning Israëls afgekomen was,
 3 dat de koning Israëls tot zijne knechten zeide:
 "Weet gij,
 dat Ramoth in Gilead onze is?

En wij zijn stille,
zonder die te nemen uit de hand des konings van Syrië."

4 Daarna zeide hij tot Josafat:
"Zult gij met mij trekken in den strijd naar Ramoth in Gilead?"
En Josafat zeide tot den koning Israëls:
"Zóó zal ik zijn gelijk gij zijt,
zóó mijn volk als uw volk,
zóó mijne paarden als uwe paarden."

5 Voorts zeide Josafat tot den koning Israëls:
"Vraagt toch heden naar het Woord des HEEREN."

6 Toen vergaderde de koning Israëls de Profeten,
omtrent vierhonderd man,
en hij zeide tot hen:
"Zal ik tegen Ramoth in Gilead ten strijde trekken,
of zal ik het nalaten?"
En zij zeiden:
"Trek op,
want de HEERE zal ze in de hand des konings geven."

7 Maar Josafat zeide:
"Is hier nog niet een Profeet des HEEREN,
dat wij het van hem vragen mochten?"

8 Toen zeide de koning Israëls tot Josafat:
"Er is nog één man om door hem den HEERE te vragen;
maar ik haat hem,
omdat hij over mij niets goeds profeteert,
maar kwaad:
Micha, de zoon van Jimla."
En Josafat zeide:
"De koning zegge niet alzoo."

9 Toen riep de koning Israëls eenen kamerling,
en hij zeide:
"Haal haastiglijk Micha, den zoon van Jimla."

10 De koning Israëls nu en Josafat, de koning van Juda, zaten elk op zijnen troon,
bekleed met *hunne* kleederen,
op het plein aan de deur der poort van Samarië;
en alle de Profeten profeteerden in hunne tegenwoordigheid.

11 En Zedekía, de zoon van Kenaána,
had zich ijzeren horens gemaakt,
en hij zeide:
"Zóó zegt de HEERE:
'Met deze zult gij de Syriërs stooten,
totdat gij hen gansch verdaan zult hebben.'"

12 En alle de Profeten profeteerden alzóó,
zeggende:
"Trek op naar Ramoth, in Gilead,
en gij zult voorspoedig zijn,
want de HEERE zal ze in de hand des konings geven."

13 De bode nu, die heengegaan was om Micha te roepen,
sprak tot hem,
zeggende:
"Zie toch,
de woorden der Profeten zijn uit éénen mond goed tot den koning:
dat toch uw woord zij gelijk als het woord van eenen uit hen,
en spreek het goede."

14 Doch Micha zeide:
"*Zoo waarachtig als de HEERE leeft,*
hetgeen de HEERE tot mij zeggen zal,
dat zal ik spreken."

- 15 Als hij tot den koning gekomen was,
zoo zeide de koning tot hem:
"Micha, zullen wij naar Ramoth in Gilead ten strijde trekken,
of zullen wij *het* nalaten?"
En hij zeide tot hem:
"Trek op,
en gij zult voorspoedig zijn,
want de HEERE zal ze in de hand des konings geven."
- 16 En de koning zeide tot hem:
"Hoevele malen zal ik u bezweren,
opdat gij tot mij niet spreekt dan alleen de waarheid in den Naam des HEEREN?"
- 17 En hij zeide:
"Ik zag het gansche Israëel verstrooid op de bergen,
gelijk schapen, die geenen herder hebben;
en de HEERE zeide:
'Deze hebben geenen heer;
een iegelijk keere weder naar zijn huis in vrede.'"
- 18 Toen zeide de koning Israëls tot Josafat:
"Heb ik tot u niet gezegd:
'Hij zal over mij niets goeds, maar kwaad profeteeren?'"
- 19 Voorts zeide hij:
"Daarom hoor het Woord des HEEREN.
Ik zag den HEERE zittende op Zijnen troon,
en al het hemelsche heir staande nevens Hem,
aan Zijne rechter- en aan Zijne linker-hand.
- 20 En de HEERE zeide:
'Wie zal Achab overreden dat hij optrekke
en valle te Ramoth in Gilead?'
De ééne nu zeide aldus,
en de andere zeide alzóó.
- 21 Toen ging een geest uit
en stond voor het aangezicht des HEEREN,
en zeide:
'Ik zal hem overreden.'
En de HEERE zeide tot hem:
'Waarmede?'
- 22 En hij zeide:
'Ik zal uitgaan
en een leugengeest zijn in den mond aller zijner Profeten.'
En Hij zeide:
'Gij zult overreden
en zult het ook vermogen;
ga uit
en doe alzoo.'
- 23 Nu dan,
zie,
de HEERE heeft eenen leugengeest in den mond aller dezer uwer Profeten gegeven,
en de HEERE heeft kwaad over u gesproken."
- 24 Toen trad Zedekía, de zoon van Kenaána, toe,
en sloeg Micha op het kinnebakken,
en hij zeide:
"Door wat *weg* is de Geest des HEEREN van mij doorgegaan
om tot u te spreken?"
- 25 En Micha zeide:
"Zie,
gij zult het zien op dienzelfden dag,
als gij zult gaan *van* kamer in kamer om u te verstoppen."

- 26 De koning Israëls nu zeide:
"Neem Micha
en breng hem weder tot Amon, den overste der stad,
en tot Joas, den zoon des konings;
- 27 en gij zult zeggen:
'Zóó zegt de koning:
"Zet dezen in het gevangenhuis,
en spijst hem met brood der bedruktheid
en met water der bedruktheid,
totdat ik met *vrede wederkom*.'"
- 28 En Micha zeide:
"Indien gij eenigszins met vrede wederkomt,
zoo heeft de HEERE door mij niet gesproken."
Voorts zeide hij:
"Hoort, gij volken altogader."
- 29 Alzoo toog de koning Israëls en Josafat, de koning van Juda, op
naar Ramoth in Gilead.

De dood van Achab.

- 30 En de koning Israëls zeide tot Josafat:
"Als ik mij vermomd heb,
zal ik in den strijd komen,
maar gij, trek uwe kleederen aan."
Alzoo vermomde zich de koning Israëls
en kwam in den strijd.
- 31 De koning van Syrië nu had geboden,
aan de oversten der wagens,
van welke hij tweeëndertig had,
zeggende:
"Gij zult noch kleinen noch grooten bestrijden,
maar den koning Israëls alleen."
- 32 Het geschiedde dan,
als de oversten der wagens Josafat zagen,
dat zij zeiden:
"Gewis,
die is de koning Israëls",
en zij keerden zich naar hem om te strijden."
Maar Josafat riep uit;
- 33 en het geschiedde,
als de oversten der wagens zagen,
dat hij de koning Israëls niet was,
dat zij zich van achter hem afkeerden.
- 34 Toen spande een man den boog in zijne eenvoudigheid
en schoot den koning Israëls tusschen de gespen en tusschen het pantsier.
Toen zeide hij tot zijnen voerman:
"Keer uwe hand
en voer mij uit het leger,
want ik ben zeer verwond."
- 35 En de strijd nam op dien dag toe,
en de koning werd met den wagen staande gehouden tegenover de Syriërs;
maar hij stierf des avonds,
en het bloed der wonde vloeide in den bak des wagens.
- 36 En daar ging eene uitroeping door het heirleger,
als de zon onderging,
zeggende:
"Een ieder *keere* naar zijne stad
en een ieder naar zijn land."
- 37 Alzoo stierf de koning

- en werd naar Samarië gebracht,
en zij begroeven den koning te Samarië.
- 38 Als men nu den wagen in den vijver van Samarië spoelde,
lekten de honden zijn bloed,
waar de hoeren wieschen,
naar het Woord des HEEREN,
dat Hij gesproken had.
- 39 Het overige nu der geschiedenissen Achabs,
en al dat hij gedaan heeft,
en het elpenbeenen huis, dat hij gebouwd heeft,
en alle de steden, die hij gebouwd heeft,
zijn die niet geschreven in het boek der Kronieken der koningen Israëls?
- 40 Alzoo ontsliep Achab met zijne vaderen;
en zijn zoon Ahazia werd koning in zijne plaats.

Josafat koning van Juda.

- 41 Josafat nu, de zoon van Asa,
werd koning over Juda in het vierde jaar Achabs,
des konings Israëls.
- 42 Josafat was vijfendertig jaar oud,
als hij koning werd,
en regeerde vijfentwintig jaar te Jeruzalem;
en de naam zijner moeder was Azuba, de dochter van Silhie.
- 43 En hij wandelde in al den weg zijns vaders Asa,
hij week daarvan niet af,
doende wat recht was in de oogen des HEEREN.
- 44 Evenwel werden de hoogten niet weggenomen,
het volk offerde
en rookte nog op de hoogten.
- 45 En Josafat maakte vrede met den koning Israëls.
- 46 Het overige nu der geschiedenissen Josafats,
en zijne macht, die hij bewezen heeft,
en hoe hij geoorloofd heeft,
zijn die niet geschreven in het boek der Kronieken der koningen van Juda?
- 47 Ook deed hij uit het land weg de overige schandjongens,
die in de dagen zijns vaders Asa overgebleven waren.
- 48 Toen was er geen koning in Edom,
maar eens konings stadhouder.
- 49 *En* Josafat maakte schepen van Tarsis,
om naar Ofir te gaan om goud;
maar zij gingen niet,
want de schepen werden gebroken te Ezeon-Géber.
- 50 Toen zeide Ahazia, de zoon Achabs, tot Josafat:
"Laat mijne knechten met uwe knechten op de schepen varen";
maar Josafat wilde niet.
- 51 En Josafat ontsliep met zijne vaderen,
en werd bij zijne vaderen begraven in de stad zijns vaders Davids,
en zijn zoon Joram werd koning in zijne plaats.

Ahazia koning van Israël.

- 52 Ahazia, de zoon Achabs,
werd koning over Israël te Samarië in het zeventiende jaar Josafats,
des konings van Juda,
en regeerde twee jaren over Israël;
- 53 en deed dat kwaad was in de oogen des HEEREN,
want hij wandelde in den weg zijns vaders
en in den weg zijner moeder,
en in den weg Jerobeams, des zoons Nebats, die Israël zondigen deed;

54 en hij diende Baäl
en boog zich voor hem,
en vertoornde den HEERE den God Israëls,
naar alles dat zijn vader gedaan had.